

FFB-14/2010.
(FFB-14/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Fenntartható fejlődés bizottságának**
2010. november 10-én, szerdán, 13 óra 5 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 528. számú
tanácstermében megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, napirend megszavazása</i>	5
<i>A Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/1498. szám) (Általános vita) Az Állami Számvevőszék véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatairól (1498/1.szám) A Költségvetési Tanács véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatairól (1498/2. szám)</i>	5
<i>Dr. Adorján Richárd (Nemzetgazdasági Minisztérium) szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Karsai Lászlóné (Állami Számvevőszék) szóbeli kiegészítése</i>	7
<i>Petykó Adrienn (Vidékfejlesztési Minisztérium) szóbeli kiegészítése</i>	9
<i>Kérdések a bizottság részéről</i>	10
<i>Reflexiók az elhangzott kérdésekre</i>	19
<i>Döntés az általános vitára való alkalmasságról, bizottsági előadók állítása</i>	23
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:</i>	23
<i>a) A veszélyes anyagokat és technológiákat alkalmazó létesítmények hatósági engedélyezésének és ellenőrzésének megerősítéséhez szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/1487. szám) (Jávor Benedek (LMP) képviselő önálló indítványa)</i>	23
<i>b) A veszélyes- és ipari hulladék-depóniák felülvizsgálatáról, az Országos Környezeti Kárelhárítási Program kiterjesztéséről és a kárelhárítás kártételeinek finanszírozásáról szóló határozati javaslat (H/1488. szám)</i>	23
<i>Jávor Benedek (LMP) előterjesztő szóbeli kiegészítése</i>	24
<i>Dr. Illés Zoltán államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium) hozzászólása</i>	25
<i>Kérdések, vélemények</i>	28
<i>Jávor Benedek (LMP) előterjesztő észrevételei az elhangzottakra</i>	33
<i>Dr. Illés Zoltán államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium) reflexiói az elhangzottakra</i>	35
<i>Egyebek</i>	36

Napirendi javaslat

1. a) A Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/1498. szám)
(Általános vita)
b) Az Állami Számvevőszék véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatairól (1498/1.szám)
c) A Költségvetési Tanács véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatairól (1498/2. szám)

2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:
a) A veszélyes anyagokat és technológiákat alkalmazó létesítmények hatósági engedélyezésének és ellenőrzésének megerősítéséhez szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/1487. szám)
(Jávor Benedek (LMP) képviselő önálló indítványa)
b) A veszélyes- és ipari hulladék-depóniák felülvizsgálatáról, az Országos Környezeti Kárelhárítási Program kiterjesztéséről és a kárelhárítás kártételeinek finanszírozásáról szóló határozati javaslat (H/1488. szám)
(Szilágyi László és Jávor Benedek (LMP) képviselők önálló indítványa)

3. Egyebek
Tájékoztató a 2010. október 27-28-i zágrábi tárgyalásokról

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Jávor Benedek** (LMP), a bizottság elnöke

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Nagy Andor (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Oláh Lajos (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Bácskai János (Fidesz) bizottsági tag
Bányai Gábor (Fidesz) bizottsági tag
Bartos Mónika (Fidesz) bizottsági tag
Fejér Andor (Fidesz) bizottsági tag
Koncz Ferenc (Fidesz) bizottsági tag
Sebestyén László (Fidesz) bizottsági tag
Dr. Aradszki András (KDNP) bizottsági tag
Bödecs Barna (Jobbik) bizottsági tag
Kepli Lajos (Jobbik) bizottsági tag
Dr. Szili Katalin (független) bizottsági tag

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz) érkezéséig dr. Nagy Andornak (Fidesz)
Dr. Bácskai János (Fidesz) érkezéséig dr. Aradszki Andrásnak (KDNP)
Bodó Imre (Fidesz) Fejér Andornak (Fidesz)
Fülöp István (Fidesz) dr. Bácskai Jánosnak (Fidesz)
Koncz Ferenc (Fidesz) távozása után Sebestyén Lászlónak (Fidesz)
Schmidt Csaba (Fidesz) Bartos Mónikának (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Adorján Richárd főosztályvezető (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Petykó Adrienn főosztályvezető (Vidékfejlesztési Minisztérium)
Dr. Holé Sándorné igazgatóhelyettes (Állami Számvevőszék)
Karsai Lászlóné főtanácsadó (Állami Számvevőszék)
Dr. Illés Zoltán környezetügyért felelős államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Szalóki Gyula főtanácsadó
Széles Zsuzsanna főelőadó

(Az ülés kezdetének időpontja: 13 óra 5 perc)

Elnöki bevezető, napirend megszavazása

JÁVOR BENEDEK (LMP), a bizottság elnöke, továbbiakban: ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Örömmel jelentem, hogy megvan a határozatképesség, úgyhogy neki tudunk kezdeni a mai rendkívül fontos ülésünknek, ahol a költségvetés első körös vitáját tudjuk lefolytatni. Írásban eljuttattuk a napirendi javaslatot, amely három pontot tartalmaz. Az első a költségvetési törvényjavaslat vitája, és ez alatt a pont alatt a számvevőszéki vélemény és a Költségvetési Tanács véleménye is vitára bocsátásra kerül. A második napirendi pont önálló képviselői indítványok önálló tárgysorozatba vételéről, és az Egyebek napirend pont alatt, ahol néhány tájékoztatással szeretnék majd élni.

Kérdezem, hogy ez a napirend a bizottság számára elfogadható-e? Ha igen, akkor kérem, kézfelemeléssel jelezzék. (Szavazás.) Tehát egyhangúlag elfogadható a napirendi pont.

A Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat (T/1498. szám) (Általános vita) Az Állami Számvevőszék véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatairól (1498/1.szám) A Költségvetési Tanács véleménye a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetési javaslatairól (1498/2. szám)

Nem is húznám tovább az időt, hanem jelezném, hogy az első napirendi ponthoz köszönhetjük Adorján Richárd főosztályvezető urat a Nemzetgazdasági Minisztériumtól, dr. Holé Sándornét igazgatóhelyettest az Állami Számvevőszéktől. (Közbeszólásra.) Még nem jött meg? Őt jelentették be nekünk, illetve Petykó Adrienn főosztályvezető asszonyt a Vidékfejlesztési Minisztériumtól. Minden minisztériumból és az Állami Számvevőszéktől is egy igen népes küldöttség, úgyhogy köszönjük a megtiszteltetést. Egyben tájékoztatom a bizottságot, hogy a Költségvetési Tanács levélben jelezte, hogy a párhuzamosan folyó bizottsági ülések miatt nem tudja magukat képviseltetni a mai ülésen.

Elsőként megadnám a szót a Nemzetgazdasági Minisztérium képviseletében Adorján főosztályvezető úrnak.

Dr. Adorján Richárd (Nemzetgazdasági Minisztérium) szóbeli kiegészítése

DR. ADORJÁN RICHÁRD (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Ha közelebb húzná, mozdíthatóak bizonyos határig. Nem ég a lámpa. És a másik? Ez jó. Köszönjük szépen, csak a jegyzőkönyv miatt elkerülhetetlen a mikrofon.

DR. ADORJÁN RICHÁRD (Nemzetgazdasági Minisztérium): Még egyszer köszönöm szépen a szót, és köszöntöm a bizottság tagjait, illetve a többi érdeklődőt. Rövid, általános bevezetőt tartanék a benyújtott törvényjavaslatról, és természetesen utána a kialakuló vitában a kollégáimmal együtt megpróbálok válaszolni a szakkérdésekre is.

Ez a belső költségvetés hosszú évek óta, illetve az európai uniós tagságunk óta, amikor 3 százalék alatti hiánnyal tervezte meg a kormány a költségvetést, teljesítve ezzel azt a nagyon fontos uniós elvárást, maastrichti kritériumot, amely később elvezet minket majd az euró bevezetéséhez, illetve amúgy is a költségvetéssel szemben ez egy fontos követelmény. Többek között így biztosítható, hogy az államadósság növekedése megálljon, jó esetben visszaforduljon, ami középtávon és hosszú távon egyértelmű cél.

Nagyon röviden szólnék a makropályáról, amelyen feltételezésekre, illetve előrejelzésekre a kormány kidolgozta ezt a javaslatot. Ez jövőre 3 százalékos GDP-növekedéssel és 3,5 százalékos inflációval számol. A fogyasztás is, illetve a beruházás is ennek megfelelően, illetve amiről később szintén szólnék, a gazdaságélénkítés irányába tett intézkedések hatására nőni fog, ez egy növekedést jelent mind az exportban, mind az importban. Valamelyest az importban nagyobb növekedést és így a folyó fizetési mérlegben ez egy hiánytétel lesz. Ezt azonban a tervek szerint - a tőkemérlegben való javulásunk – ezt ellensúlyozni fogja, tehát ilyen értelemben is egyensúlyban marad a makrogazdaság.

Néhány szót szólnék azokról a prioritásokról, amelyeket a költségvetési törvényjavaslat elkészítésénél kiemelten szem előtt tartott a kormányzat. Az első ilyen a családok támogatása, a gyermekvállalásnak a támogatása. Ez leginkább eszközként az új adórendszerrel, a 2011-re vonatkozó adójogszabályok új elemeivel kívánja elérni a kormány. Mindannyian ismerjük ezeket, és ez az adótörvény vitája. Egy nagyon jelentős személyi jövedelemadó csökkentést hajtott végre 2011-ben a kormány, illetve amit pedig majd a gazdaságélénkítés egyik eszköze lesz, a társasági adó jelentős csökkentését is előírta 2011-re nézve. Amint tehát már mondtam, ez egy növekedéspárti gazdaságpolitika, amit a kormányzat ebben a költségvetésben is érvényre kíván juttatni, illetve amilyen intézkedéseket 2011. évre vonatkozóan már részben meghozott, részben pedig meg fog hozni.

A növekedéspárti gazdaságpolitikának vagy egy adólába, illetve van egy kiadási lába. Egyrészt az új uniós támogatási programoknak az allokálásában, illetve a források allokálásában kiemelt szerepet szán a kormányzat a kkv-szektor fejlesztésének, az új Széchenyi Tervvel – aminek a részletei kidolgozás alatt állnak – szintén a gazdaság élénkítése, a kis- és középvállalkozások pénzügyi helyzetének, illetve egyáltalán a működésük segítése és ilyen módon is a gazdaság segítése és egy növekedési pályára való állítása. Ez a növekedés a kormány tervei szerint már középtávon is egy pár év alatt el fogja érni az 5 százalékos GDP-növekedést.

Kiemelt prioritásnak tekinthető még a közrend, közbiztonság javítása. Ennek érdekében a rendőrség megerősítése úgy létszámban, mint források tekintetében 2011-ben megtörténik. Határon túli magyarság támogatása is kiemelt prioritás. Kiemelt prioritás még az állami szervezetrendszer hatékonyabbá tétele, itt a bürokráciacsökkentés irányába szintén elmozdulás történik a már meghozott intézkedések, illetve a tervezett intézkedések szerint.

Akkor legvégül a rövid általános bevezetőben két olyan kérdésre térnek ki, amely nem tartozik ennek a bizottságnak talán a szorosan vett területéhez, de mindenképpen kiemelt érdeklődésre tart számot, ezért szeretnék néhány bevezető gondolatot mondani, remélve azt, hogy nem ez fogja a későbbi vitának a magját képezni, hiszen ezek a kérdések a költségvetési és gazdasági bizottságban kiemelten szerepelnek, és ott a megtárgyalásuk kiemelt szerepet kap.

Az egyik ilyen a létszámcsökkentés vagy létszámcsökkenés, amit a közszférában tervez, illetve vár a kormányzat. Itt többféle szám elhangzott, részint a kormányzati igazgatási, illetve igazgatási jellegű tevékenységet ellátó költségvetési szerveknél elrendelésre került egy 5 százalékos létszámcsökkentés, illetve a háttérintézményeknél egy 10 százalékos mértékű létszámcsökkentés. Ez az elrendelés azonban nem olyan típusú előírás, hogy jogszabályban vagy akár kormányhatározatban ez megjelenhet, tehát egyelőre nem egy konkrét formát felöltő intézkedésről van szó, hanem kvázi a költségvetés megtervezésénél ezeket a paramétereket kellett figyelembe venni mind a tárcáknak, mind a költségvetési szerveit is összefogó Nemzetgazdasági Minisztériumnak.

Matolcsy miniszter úr beszélt majd 25-30 ezer fős létszámcsökkenésről. Itt is azt emelném ki, hogy nincs elrendelve jogszabályban vagy bármilyen módon ennek a 25-30 ezer főnek a realizálása kvázi, hanem részint úgy gondolja a kormány, hogy egy természetes fogyásból adódó létszámcsökkenés nem kerül feltöltésre olyan helyeken, ahol a hatékonyság

javulása ezt egyértelműen szolgálja. Itt biztosan lesznek olyan költségvetési szervek, ahol elbocsátásra is kerülhet sor. Ez egyébként minden évben így van, ennek az esetleges többletfedezete a költségvetésben rendelkezésre áll.

A másik ilyen, érdeklődésre kiemelten számot tartó téma a magánnyugdíjpénztári rendszernek az átalakítása, illetve az e témával kapcsolatos kormányzati intézkedések, szándékok, elvárások. Azt hiszem, hogy ebbe a témába szintén nem érdemes, természetesen önkön múlik, hogy mennyire tudunk ebbe belemenni. Én azt hangsúlyoznám, hogy a 2011. évi költségvetésben 530 milliárd forintos bevétel szerepel ebben a tekintetben, tehát a költségvetés számainak alakulása, kockázata szempontjából ez az egyetlen olyan szám, amivel így foglalkoznunk kell a 2011-es évi költségvetés kapcsán. Ez az 530 milliárd forint teremti meg a 3 százalékos, illetve egész pontosan az uniós módszertan szerinti 2,94 százalékos tervezett hiányt. Minden egyéb döntés e tekintetben részint már megtörtént elfogadott törvény formájában, részint pedig kidolgozás van, úgyhogy azt hiszem, hogy tény, a költségvetés tervezése kapcsán erről ennyit érdemes elmondani.

És akkor nagyon szépen köszönöm a szót és átadnám a kollégáimnak.

ELNÖK: Köszönjük szépen a rövid tájékoztatást. Gondolom, majd a bizottság tagjainak a környezetvédelem speciális kérdéseit illetően lesznek észrevételei, kérdései, és akkor az Állami Számvevőszék képviselőjének, ahogy nézem, Holé asszony nem lesz jelen.

KARSAI LÁSZLÓNÉ (Állami Számvevőszék): Nem lesz, én Karsai Lászlóné vagyok.

ELNÖK: Akkor Karsai Lászlóné az Állami Számvevőszék részéről, megkérem, hogy a számvevőszék véleményét ismertesse a bizottsággal.

Karsai Lászlóné (Állami Számvevőszék) szóbeli kiegészítése

KARSAI LÁSZLÓNÉ (Állami Számvevőszék): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait és a jelenlevőket. Az Állami Számvevőszék részéről elnézést kérünk, hogy nem jött a vezető asszony, a másik bizottsági ülés még tart, ahol szintén ő képviseli az ÁSZ-t, ezért vettem át én a szót.

Amit az Állami Számvevőszék véleményének a kialakítása során figyelembe vett, illetve megállapított, azt egy rövid összefoglalóban szeretném ismertetni, kiemelve az ÁSZ véleményének azon részeit, amely a költségvetésben, a jelenlegi költségvetésnek a készítésében a kedvező változásokat, illetve a javítanivalókat részletezi. Mint tudvalevő, a 2011-es évi költségvetési törvényjavaslat ÁSZ véleményezésének a kialakítására rendkívül rövid idő állt rendelkezésünkre, ennek ellenére természetesen az ÁSZ igyekezett a feladatát maximális mértékben teljesíteni, és így határidőben benyújtotta az Országgyűlés elé az ÁSZ a véleményét.

Megállapítottuk, hogy a költségvetési törvényjavaslat számos elemében jobb a korábnál, de még jobbra tehető. Ami kedvező változásokat érzékeltünk a véleményezésünk során, szeretném néhány pontban ismertetni. Az egyik, hogy a bázisalapú tervezési módszertant az állami feladatok körének az ennek ellátásához szükséges források meghatározása váltja fel.

Másodszor, a költségvetési dokumentum normaszövege és indoklása az egyszerűsítés és az áttekinthetőség irányában változott. A sokoldalú, megismételt információtartalmú táblázatok kikerültek az előterjesztésből. Az idei évről szóló költségvetés esetében 33,5 százalékra – zárójelben megjegyezném, hogy tavaly 96 százalék volt – csökkent azoknak

az adóbevételeknek az aránya, amelyekről nem tudunk véleményt mondani, tehát itt csak 33,5 százaléknak nem tudtuk elmondani az alátámasztottságát, nem tudtuk megállapítani.

Az európai uniós szakmákhoz kapcsolódó támogatások tervezése során pozitív irányú elmozdulást tapasztaltunk, a szerződések és a kötelezettségvállalások figyelembevételével tervezték meg a kiadásokat, tehát idén kicsit jobban támaszkodtak ezekre az adatokra.

Átláthatóságot segített a társadalmi szervezetek önálló törvényi soron való megjelenítése, valamint a PPP-programokkal kapcsolatos kiadások túlnyomó részének egy tárcánál való szerepeltetése. Ezek voltak azok a kedvező változások, amelyek a munkánkban láthatóak voltak. Javítanivalók, természetesen semmi sem tökéletes, továbbra is vannak, ezekből három mondatot szeretnék kiemelni. Az egyik, hogy évek óta visszatérő kockázatot jelent, hogy a törvényjavaslat benyújtásának időpontjában az előirányzatokat megalapozó egyes jogszabályok még nem voltak hatályosak. A második, hogy a törvényjavaslatból látszik, hogy az idén is hiányzik az áttekinthetőséget és a döntések megalapozását segítő összegző kimutatás.

A költségvetési évet követő három év várható előirányzatai nem szerepelnek a költségvetési törvényjavaslatban, továbbá a 2010-es évi várható adatok sem jelentek meg a dokumentumban, ami azért segített volna, gondolom, a képviselőknek az adatok elemzését.

És akkor áttérnék a főbb megállapításokra. Indokoltnak tartjuk az éves központi költségvetés szerkezetét, tartalmát és annak kialakításában részt vevő szervezetek feladatait, ideértve az ÁSZ részére történő adatszolgáltatást törvényi szinten egy átfogó jellegű közpénzügyi törvény keretei között szabályozni. Az adóbevételek 45,7 százalékát, az állami vagyonnal kapcsolatos bevételek 85,9 százalékát teljesíthetőnek, a közvetlen kiadások közel 100 százalékát, az állami vagyonnal kapcsolatos kiadások 52,7 százalékát megalapozottnak értékeltük.

Magas kockázatúnak minősítettük a társasági adót, a hitelintézeti járadékot és az állami vagyonnal kapcsolatos bevételekből az értékesítési bevételeket. Közepes kockázatúnak értékeltük a jövedékiadó-bevételt. A társasági adó és az ÁFA esetében kockázati tényező lehet a GDP tervezett növekedésénél alacsonyabb teljesülés. A költségvetési törvényjavaslatban megjelenő hiányhoz, melyben a központi alrendszer hiánya 16,9 milliárd forinttal magasabb az ellenőrzés során megismertnél, kapcsolódó finanszírozási terv nem állt rendelkezésre, tehát nem tudjuk, hogy mi az oka. A költségvetésben rendelkezésre álló uniós fejlesztési források keretösszege biztosítja a feladatok ellátását, mivel a szabályozás lehetőséget ad a költségvetési törvényben betervezett összeg túllépésére az úgynevezett felülről nyitott előirányzatok segítségével.

A fejezeti kezelésű előirányzatoknál a tervezés felvett mozgásterét szűkítették. A fejezeti kezelésű előirányzatok közül két területen, a központi beruházásoknál és a folyamatban lévő peres eljárásokkal kapcsolatos kiadásoknál tapasztalható forráshiány. Az elkülönített állami pénzalapok tekintetében a munkaerő-piaci alap költségvetése szerkezetében átalakult. Az alap az egészségbiztosítási és a munka-erőpiaci járulékból származó bevételét teljesíthetőnek minősítettük, ugyanakkor kockázatot látunk az álláskeresési támogatások csökkenő összegében.

A nyugdíjbiztosítási alap tervezett kiadási és bevételi főösszegének teljesülési kockázata, a járulékbévételek változása, a GDP, a bruttó keresettömeg, valamint a foglalkoztatott létszám és bér alakulásának, a nyugdíjkiadások változása pedig a GDP, a nettó átlagkereset, a fogyasztói árindex alakulásának a függvénye. Ezen a kockázaton felül jelentkezik a magánnyugdíjpénztári tagok állami rendszerbe visszalépésének üteme. Az egészségbiztosítási alap várható hiánya 2010. évben meghaladja a tervezettet. A helyi önkormányzati költségvetési támogatások csökkennek, de ezek mögött feladatmegszűnés van. Ha a bázist a megszűnő feladatokkal korrigáljuk, akkor a változás 4,5 százalékos növekedés. A helyi önkormányzati feladat- és hatáskörökben nincs alapvető változás, ezért az

önkormányzati forrásszabályozás rendszerében is csak csupán apróbb elmozdulásokat, az áttekinthetőséget kissé javító egyszerűsítéseket terveztek.

Köszönöm szépen a figyelmüket, általánosságban ennyit szerettem volna mondani.

ELNÖK: Köszönjük szépen, és akkor Petykó Adrienn főosztályvezető asszony a Vidékfejlesztési Minisztérium álláspontját ismerteti. Öné a szó.

Petykó Adrienn (Vidékfejlesztési Minisztérium) szóbeli kiegészítése

PETYKÓ ADRIENN (Vidékfejlesztési Minisztérium): Tisztelettel köszöntöm önöket. Röviden akkor én is összefoglalnám a Vidékfejlesztési Minisztérium 2011-es költségvetésének a fő sarokszámait és a pozitív, illetve negatív változásokra is röviden kitérnék.

Összefoglalva megállapítható, hogy a tárca 2011. évi költségvetési támogatása 22,3 százalékkal emelkedett az előző évihez, tehát a 2010. évihez képest, így az intézmények és a fejezeti kezelésű előirányzatok tekintetében a következő évben összesen körülbelül 196 milliárd forintnyi költségvetési támogatás áll rendelkezésre. Ez az jelenti, hogy a 2010-es évhez képest majd 36 milliárddal magasabb támogatási összeggel gazdálkodhat a 12-es fejezet, a Vidékfejlesztési Minisztérium.

A tervezési köriratban foglaltaknak megfelelően, ami ugye kimondta, hogy az uniós források maximális kihasználására kell törekedni, a tárca is ezt az irányvonalat képviselte a 2011-es költségvetés tervezésekor. Így ez a többlet jellemzően az uniós, illetve az egyéb uniós támogatásokat kiegészítő támogatások tekintetében jelentkezik, számszakilag kifejezve majd 23 milliárd forint növekedés kapcsolódik az ÚMVP és egyéb uniós sorainkhoz. Ez az uniós támogatások lehívását elősegítő beruházási keretösszegekben is jelentkezik, tehát a beruházások soron rendelkezni kell. A legtöbb esetben a 2011. évben is bázissal beépül a 2010-es évi előirányzat.

Ami megállapítható mind az agrár-, mindpedig a vízügyi, környezetvédelmi, természetvédelmi területeken, hogy a jövő évben az idei évhez hasonlóan szigorú gazdálkodásra lesz szükség ahhoz, hogy a tárca által felügyelt intézmények el tudják látni a feladatukat. Ugyanakkor összességében megállapítható, hogy mindössze egy 4,2 százalékos csökkentés érvényesült összességében az intézmények tekintetében, és pozitív elemként kiemelhető, hogy több intézménynek a támogatási előirányzatát, amelyek rendkívül alulfinanszírozottak voltak a korábbi években, korigáltuk a mozgásterünket kihasználva, amelyet az NGM adott. Kiemelten ilyenek például az iskolák, a kutatóintézetek, illetve a nemzeti parkok esetében is egy pozitív irányvonal indult el.

A fejezeti kezelésű előirányzatok tekintetében - ahogyan említettem - főként az uniós soraink kaptak kiemelt figyelmet, és ebben kiemelt támogatási keretösszegeket, ugyanakkor több jogszabályi változás indokoltá tette, hogy például a társulati hozzájárulás eltörlése miatt a vízi létesítményeinktől eső bevételeket is visszafizetjük, tehát ezt a tárca érvényesíteni tudta a tervtárgyalások során ezt az igényünket. Ennek összege 4,6 milliárd forint, mely beépült egy új fejezeti kezelésű előirányzaton a tárca költségvetésébe.

Tehát összességében elmondható a Vidékfejlesztési Minisztérium részéről, hogy rendkívül - ahogyan kollégán is elmondta az ÁSZ-től, hogy - rövid idő állt rendelkezésre a jövő évi költségvetés tervezéséhez, ugyanakkor az imént említett egyszerűsítések lehetővé tették, hogy ezt maximálisan kihasználjuk a rendelkezésre álló időt. Az NGM-nek az abszolút közreműködő magatartása is, és a tervtárgyalások során az együttműködés is lehetővé tette, hogy a prioritásként kezelt területeknél a tárca egy pozitív előrelépést tehessen. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen a tájékoztatást, és akkor a bizottság tagjaié, a képviselőké a lehetőség, hogy kérdéseket tegyenek fel. Nekem van jónéhány, Oláh képviselő úr is jelezte, hogy volna hozzászólása, Nagy Andor alelnök úr. (*Bödecs Barna: Szólni szeretnék, de észrevételt tenni.*) Észrevételt is lehet tenni, akkor Bödecs képviselő úr, Szili Katalin képviselő asszony. Akkor egyelőre van öt darab hozzászólónk, én akkor alelnök úrnak megadom a lehetőséget.

Kérdések a bizottság részéről

DR. OLÁH LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tényleg van jó pár olyan téma, amiről hosszasan vitatkozhatnánk, azt gondolom, akkor se lenne ugyanolyan a véleményünk. A magam részéről ezt a be nem váltott ígéretet költségvetésének hívom. Tényleg nem szeretnék nagyon részletesen beszélni, de azt lehet mondani, hogy ez a költségvetés a különadó, illetve a magánnyugdíjpénztár legalizált ellopása nélkül összedőlne azon nyomban.

Családtámogatást említették, persze, igaza van. A gazdag gyerekeket valóban megtámogatják, ez a jelenlévő képviselők gyerekeinek ez tökéletes, akik nem itt ülnek ennél az asztalnál, hanem szegényebbek, azoknál nem érződik ez a családtámogatási pozitívum, ugyanezt az SZJA-csökkentésre is el lehet mondani, hogy aki 280 ezer forintnál többet keres, azok jól érzik magukat és hátradőlhetnek, de a társadalom nagy része nem osztja az előterjesztő abbéli jelentős örömét.

Gazdasági növekedésről, a társaságiadó-csökkentésről beszélnek, kormányra kerülés előtt egyébként a járulékcsökkentésben látták igazából a gazdasági növekedés elsődleges motorját. Sajnos beigazolódott itt, amire számíthattunk itt a fenntartható fejlődés bizottságában, hogy ez a tárcaösszevonás azt eredményezte, hogy a környezetvédelem mostohagyerekként van kezelve. Nemcsak azért, mert ön az ÜMVP-re hivatkozott a hozzászólásban. Minket az kevésbé érdekel, minket a környezetvédelmi pályázatok érdekelnek, amik nem elsődlegesen ebben a pályázati rendszerben vannak, de azt látom, hogy számtalan olyan terület van, ahol rosszul jött ki a környezetvédelem. Ahogy ön is mondta, hogy kapásból csökkenéssel lehet számolni.

Nem szeretnék minden egyes részről hosszasan beszélni, de azt gondolom, hogy nem lehet elmenni amellett, hogy az elmúlt másfél hónapban másról se hallottunk, csak a hatóság jelentős megerősítéséről. Ehhez képest a hatóság nem erősödött meg igazából, hanem csökkent az a forrás, amivel a hatóság gazdálkodhat. Akkor célszerű lenne, hogy ha a kommunikációt a valósággal, a papírban leírtakkal összhangba hozzák.

Beszélhetnék a kármentesítés problémájáról, a zöldbank kérdéséről, zöldipar támogatásáról, a monitoringra szánt pénz eltűnéséről, és sorolhatnám még azokat a problémákat, amiket önök végig a programban ígértek, mondták, hogy elindul. (*Petykó Adrienn bólogat.*) Szívesen segíték, mert látom, hogy bólogat, és nem érti. Hosszasabban is tudok róla beszélni, csak azt gondolom, nagyon sok hozzászóló van, és ezért nem teszem ezt, de számtalan olyan van, ami konkrét ígéretként elhangzott, de nem teljesült. Az a baj, hogy nemcsak az ígéretet nem teljesültek, hanem konkrét pénzelvétel történt nagyon sok fontos területtől. Bevezetőként ennyit szerettem volna, és később még csatlakoznék a vitához. Köszönöm szépen.

ELNÖK: (*Jelzésre:*) Nagy Andor alelnök úr.

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Ez a költségvetési vita minden évben az a terep, ahol a politikai pártok profilírozzák magukat, az ellenzék elmondja, hogy ez miért nem jó, a kormánypártok meg elmondják, hogy ez miért jó. Mi is ezt csináltuk

egyébként ellenzékben, most kormányon vagyunk, és én szeretnék néhány érvet azzal kapcsolatban elmondani, hogy miért tartjuk mégis jónak.

Előrebocsátva, hogy a Fidesz-KDNP ennek a költségvetési törvényjavaslatnak az általános vitára való alkalmasságát – nem lesz meglepetés, amit mondok – támogatni fogja. *(Derültség.)*

Beszélnék majd én is a hozzászólásomban arról, ami a bizottságokat érinti, de reagálnék néhány szóban arra, amit előbb képviselőtársam megfogalmazott, illetve amit hallottunk a bizottsági ülésre érkező vendégektől. A gazdasági minisztérium képviselője mondta nekünk azt, hogy ennek a költségvetésnek van egy bevételi meg egy kiadási lába. Én kezdeném a bevételi lábbal, és azzal szeretném a mondandómat kiemelni, hangsúlyozni, hogy itt mi kísérletet teszünk arra, hogy egy olyan adórendszert vezessünk be ebben az országban, ami még nem volt évek óta. Egy olyan adórendszert, ami megpróbál olyan értelemben igazságot tenni, hogy végre megérje munkával pénzt keresni Magyarországon, ez ebben az országban az elmúlt években az adórendszerben nem volt sikeres. Az adórendszer arról szólt, mindenki tudta, hogy magas adók vannak, amelyeknek a jórészét meg se fizetik, a 3,8 millió munkavállalóból, ha jól emlékszem, talán 2,5 millióan fizettek adót. Ez az adórendszer, amit mi próbálunk bevezetni, tesz egy kísérletet arra, hogy érje meg dolgozni. Ez egy olyan fontos áttörés, amire korábban ebben az országban nem volt példa.

Említette osztályvezető vagy főosztályvezető úr, nem tudom pontosan a titulását, hogy vannak különböző prioritások a költségvetésben is meg az adópolitikában is. Oláh Lajos talán úgy fogalmazott, hogy a mostani változások azok a szegényebb családok gyermekeit kedvezőtlenebbül érintik. Ez nem így van. Ez az adórendszer egy olyan adórendszer lesz, amelyben nem járhat senki sem rosszabbul. Lesznek olyan rétegek, akiknek lehet, hogy egy kicsit lesz csak jobb, de próbálunk kísérletet tenni arra, hogy végre Magyarországon erősödjön meg egy középosztály, amely egy hosszabb távú fejlődésnek a garanciája lehet. Tehát ez az adórendszer egy nagyon is családbarát adórendszer akar lenni. Ráadásul azzal, hogy munkabarát - és ez egy nagyon fontos értéke a rendszernek -, próbál több pénzt hagyni a gazdaságban részben úgy, hogy kevesebb személyi jövedelemadót kell fizetni, illetve a társasági nyereségadó révén, amelyet jelentősen csökkentünk, abban bízunk, hogy több pénz marad a gazdaságban, de valamiből gazdasági növekedést kell csinálni.

Ennek a költségvetésnek egyébként a mozgásterét az, amit örököltünk, gyakorlatilag meghatározta. Azzal szembesültünk a kormány átvétele után, hogy hiányzik a költségvetésből majdnem 500 milliárd forint. Ezt meg kellett oldani, és ez valakinek nem tetszik, valaki meg azt mondja, hogy nincs más megoldás, ha az a kérés, hogy nyugdíjakat meg a közsférában béreket kell fizetni, akkor válságadóhoz meg bankadóhoz kellett nyúlni, nem volt más lehetőségünk és meg is tettük ezt.

Az adórendszer révén arra törekszünk, hogy az legyen egyszerű. Matolcsy miniszter úr mutatott is egy ilyen sörlátétszerű adóbevallást. Arra építünk, arra számítunk, hogy lehetőség nyílik végre arra, hogy egyszerű legyen kitölteni az adóbevallást, és ne kelljen olyan mértékű időt tölteni, meg annyi energiát beleölni abba, hogy valaki leadhassa az adóbevallását, ami eddig volt Magyarországon. Egyszerűsítés lesz, megpróbálunk egy fair adórendszert, egy arányos adórendszert csinálni, amely család- és munkabarát is egyben, és arra építünk, hogy 2011 mindennek ellenére, amit itt Oláh Lajos képviselőtársam megfogalmazott, egy megújuló Magyarországnak az alapjait rakja le. Ez nem egy egyszerű dolog, de erre kísérletet fogunk tenni, mert nincsen más megoldás.

Végezetül röviden elmondanám azt, hogy mi olvasható ki a Vidékfejlesztési Minisztérium költségvetéséből a fenntarthatóságot meg a zöldügyeket érintem itt. Nem érdemes szépíteni, mert azzal, hogy összevonták a két tárcát, persze ki lehet mutatni, hogy mennyivel lett több a tárcának a költségvetése, ezt kormánypárti képviselőként is látom. Be

kell ismerni, hogy valamivel kevesebb pénzt tudunk fordítani a zöld- és a fenntarthatósági ügyekre, mint 2010-ben, mert ennyi van.

Ugyanakkor én nem értek egyet azokkal a kijelentésekkel, hogy a környezetvédelem meg természetvédelem egy mostohagyereke lesz az új rendszernek. A dolgot lehet így is látni, de én szeretném inkább úgy láttatni és ezt korábban is elmondtam, hogy esélyek vannak arra, hogy ezzel az összevonással egy csomó párhuzamos feladat megszűnjön. A mostani költségvetésből már látszik, ahogy az össze van állítva, hogy párhuzamosságok lesznek leépítve, arra számítunk, hogy ezzel pénzt is lehet megtakarítani, de ha nominális értékeket keresek, akkor azt látni kell, hogy valóban kevesebb pénz lesz.

Az egyik kérdésem az lenne, mert nehezen tudtuk összeszedni, ez lenne az egyik halk, formai kritikám, hogy nagyon nehéz a tárca költségvetésében látni azt, hogy mi az, ami ténylegesen környezetvédelem, természetvédelem, és a konkrét kérdésem az lenne, hogy mennyi is az annyi, tehát mennyit fordítunk a környezet- meg a természetvédelemre a tárca költségvetésében.

Összegezve tehát azt mondanám, hogy valamennyire csökkent a zöldügyekre, a fenntarthatóságra fordítható pénz, de ennek a mértéke szerintem nem veszélyezteti azoknak a feladatoknak az ellátását, amelyek a Vidékfejlesztési Minisztérium, ezen belül is a környezetvédelmi, természetvédelmi államtitkárságra hárulnak, és látom azt a tételt is a költségvetésben, ami szintén egy örvendetes dolog, hogy 4,6 milliárd forinttal szerepel a víztársulatok kezelésére, üzemeltetésére fordítható előirányzat. Ezt a problémát meg kell oldani, hiszen január 1-jétől a földbirtokosok nem fogják fizetni a talán vízkészlet-hozzájárulásnak, vagy valamilyen hozzájárulásnak milyen? *(Közbeszólások.)* Bocsánat, vízkészlet-használati járulékot, és itt az állam próbálja magára vállalni a feladatot, mert a feladatot meg el kell látni. Úgyhogy bízom benne, hogy ez a pénzösszeg egy működőképes rendszernek az elindítását teszi lehetővé.

Köszönöm szépen a figyelmet, és akkor még egyszer összefoglalóan azt mondanám, hogy véleményünk szerint ez egy jó költségvetés, 2011-re lehetőséget nyit arra, hogy Magyarország megújulhasson, egy út megkezdésének az elején vagyunk, ez még nem vége, de azt gondolom, ez egy mérföldkő ahhoz, hogy Magyarországot talpra lehessen állítani és legyen jövőnk, amit az elmúlt időszakban felértünk. A Fidesz és a KDNP egyöntetűen támogatni fogja ennek az általános vitára való alkalmasságát.

Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úrnak. A jelentkezések sorrendjében akkor most jómagam következem sorra. Én is két részre osztanám. Az elején csak nagyon röviden az általános költségvetési kérdésekről ejtenék néhány szót.

Abban egyetértek Nagy Andor alelnök úrral, hogy valóban egy lényegi, filozófiai adópolitikai változás következett be a 2011-es költségvetés benyújtásakor. A kérdés az, hogy ez a változás, ami bekövetkezett, ez jó irányba történő változás avagy sem. Mi azt gondoljuk, és én azt gondolom, hogy egy fenntartható fejlődés bizottságban ülve nem tehetünk mást, mint a hosszú távú fenntarthatóság szempontjából közelítjük az adópolitikai kérdéseket is. Ez esetben pedig a kívánatos adófilozófia a munkaerőt terhelő adórés csökkentése, és a kieső bevételeknek pedig a környezetterhelésre, a környezetszennyezésre kivetett adók révén való beszédese. Ez történik-e a mostani költségvetésben és a mostani, 2011-es adórendszerben?

Mi azt látjuk, hogy egyfelől történik bizonyosfajta könnyítés a munkát terhelő adókon, ez sem forradalmi jelentőségű azért, hiszen egy 17 százalékos szuperbruttós jövedelemadónak a csökkentése történt meg 16 százalékra, a teljes elvonási szint a körülbelül 22 százalékos elvonástól 20,5 százalékosra csökken. Nem arról van szó, hogy most mélységében strukturálisan fel lett volna borítva a munkát terhelő adóknak és járulékoknak a mértéke, de kétségtelenül egy új irányba történő elmozdulás tapasztalható, ugyanakkor ez a személyi

jövedelemadóban és nem a járulékokban történt meg. Mi úgy gondoljuk, hogy a munkahelyteremtés szempontjából fontosabb lenne a járulékcsökkentésnek a végrehajtása, ezzel olcsóbbá tenni a munkaerőt a munkáltatók számára, és így a munkahelyteremtésben komoly szerepe lesz. Ezzel szemben járulék területen egy félszázalékos járulékemelés várható 2011-ben, ami azt is jelenti egyben, hogy ezt a 1,5 vagy 1,3 százalékos személyijövedelemadó-csökkenést körülbelül félszázalékos járuléknövekedéssel kell összevetni, tehát egy százalék alatti a tényleges elvonásnövekedés, amit azért én forradalminak nem neveznék.

Történik-e valami a környezetvédelmi területen? Megjelennek-e nagyobb mértékben a környezetterhelésre, környezetszennyezési erőforrás-használatra fizetett adók? Ennek nyoma nincsen a 2011-es költségvetésben. Semmiféle ökológiai zöld adóreformnak az elemei ebben a költségvetésben nem jelennek meg. A kieső bevételeket, amelyeket a kormány a költségvetésben ült, azt ad hoc válságadókkal szedi be, ami természetesen arra jó, hogy egy-két évig kiegyensúlyozza a költségvetést, de semmiféle strukturális változást nem hoz magával, és semmiképpen nem jelenti a fenntarthatóság irányába való elmozdulást.

Rátérve egy picit a konkrét fejezeti részre, a környezetvédelmi részre, néhány általános megjegyzés. Egyrészt alelnök úr már tulajdonképpen helyettem elmondta, és nagyon örülök, hogy ilyen optimista a tárca, hogy 22 százalékos költségvetés növekedéssel számol, de hát azért tudjuk, hogy ez abból fakad, hogy hozzá van csapva a Környezetvédelmi Minisztérium költségvetése az FVM-hez, így valóban kimutatható növekedés. Ha nem a 2010-es költségvetési tervet, hanem a 2009-es teljesítést vesszük alapul, akkor a tárca költségvetési összesítésében a 2009-es FVM plusz Környezetvédelmi Minisztérium 600 milliárdjával szemben 400 milliárd forint van az idei évben. Természetesen a 200 milliárd forintos hiány jó része abból fakad, hogy átkerültek bizonyos sorok más minisztériumokhoz.

Ez az egyik kritika az egész költségvetés struktúrájával kapcsolatban, hogy tulajdonképpen képtelenség végigkövetni, hogy a környezetvédelem területén milyen változás következett be. Mi megpróbáltuk összehogarszni a különböző fejezeti sorokban lévő kiadási tételeket, és úgy számolunk, hogy egy nagyjából 10 milliárd forintos kiadáscsökkenés jelentkezik a környezetvédelmi feladatoknál, ami tekintve, hogy 40 milliárd volt 2009-ben a környezetvédelmi tárca költségvetése, egy elég masszív csökkenésnek tűnik. Ez egyébként nem teljesen légből kapott adat, hisz maga a költségvetés, amikor a központi alrendszer konszolidált funkcionális kiadásainak a százalékos arányát adja meg, akkor a környezetvédelem sor alatt 2009-ben a költségvetésben 0,9 százalékkal szerepel a környezetvédelem, 2010-ben már csak 0,7 százalékkal, 2011-ben pedig 0,5 százalékkal. Félszázalék megy el a környezetvédelemre. Ez a tétel volt már Magyarországon másfél százalék közelében, tehát nem Svájc meg Svédországra próbálok utalni, Magyarországon volt másfél százalék. Fél százalék jut környezetvédelemre az elmúlt, már gazdasági válságban lévő éveknél a 0,7-0,9 százalékaival szemben. Azt gondolom, hogy amikor azt mondjuk, hogy a környezetvédelem ennek a költségvetésnek az egyik nagy vesztese, akkor nem a levegőbe beszélünk, hanem magának a költségvetésnek az adataiból indulunk ki.

Szintén a struktúrát illetően problémásnak látjuk, hogy nem feladatszemléletű, hanem bázisszemléletű a költségvetés, de hát ez így van hosszú idő óta, tehát ez is az összes többi fejezetnél. Ezzel együtt azt látjuk, hogy nem abból fakad a költségvetés, hogy milyen feladatok vannak, hanem mi volt tavaly a költségvetési sorokon, és akkor azokhoz igazgatják hozzá, de ez nem segíti a feladatorientált teljesítést.

Szeretnék néhány konkrét kérdést is feltenni, illetve megjegyzést is tenni egyes költségvetési sorokhoz. Oláh Lajos alelnök úr már említette, hogy a hatósági rendszer finanszírozása jelentősen csökken. A környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségeknek a 2010-es 9100 millió, tehát 9,1 milliárdos tervezetéhez képest 8,9 milliárd az idei terv. 200 millió csökkenés van a hatósági rendszerben, miközben - hát ha más nem,

akkor - az ajkai vörösiszap baleset is tanulságai, részben azt mutatják, hogy a hatósági ellenőrzés nem működött megfelelően, azt támasztják alá, hogy a hatósági munka megerősítésére, kiterjesztésére lenne szükség. Nem tudom, hogy képzelem ezt a kormányzat, amikor amúgy is egyébként a Gyurcsány-Bajnai időszakban az utolsó csepp vérének is kifolyatták a hatósági rendszernek, hogy ha ebben a megszorításban még tovább lép egyet a kormány és tovább szorongatja az amúgy is a feladat teljesítésének a határán táncoló hatóságokat.

Mehetnének még különböző fejezeti sorokon végig, nem fogok minden egyesén. A nemzeti parkokat azért emelem ki, mert főosztályvezető asszony említette, hogy itt kicsoda remek növekedés tapasztalható a nemzeti parkoknál. Tisztelettel jelentem, hogy a nemzeti parkoknál valóban az előző évhez képest a teljes kiadási oldalon tapasztalható valamennyi növekmény, azonban ebből gyakorlatilag nulla forint, észrevehetetlen az állami támogatás növekedése. Ez a növekmény kizárólag a nemzeti parkoktól elvárt saját bevétel növekményből adódik ki. Tehát nincsen támogatási növekedés a nemzeti parkoknál, hanem az van, hogy rá van parancsolva a nemzeti parkokra, hogy tessenek még több pénzt kiszorongatni a saját intézményükön belül. Miközben a nemzeti parkok amúgy is a költségvetésüknek nem egész 40 százaléka erejéig részesülnek az állami támogatásban, és így is küzdenek azzal, hogy vajon még milyen bevételt lehetne kicsikarni adott esetben akár a természetvédelmi szempontok rovására az intézményrendszeren belül, hogy a saját túlélésüket biztosítani tudják, tehát még a nemzeti parkok, ahol a kiadási növekmény van, ott sem rózsás a helyzet, nagyon nehéz helyzetben lesznek a nemzeti parkok 2011-ben.

Ugyancsak egy nagyon problematikus dolog. Személy szerint én is igen aktívan és komoly személyes konfliktusokat generálva kritizáltam az előző kormányzatot a kiotói kvótaeladások bevételének az ügyében, hogy ezek a bevételek átláthatatlanul lettek kezelve, és ezekből a bevételekből gyakorlatilag kifizetésre nem került sor, miközben ezeket csak klímaváltozás megelőzését célzó erőfeszítésekre lehetne fordítani. Azt reméltük, hogy az új kormány - amely maga is egyébként ellenzéki korában élenjárt a szocialista kormányzat kritikájában a kiotói kvótabevételek ügyében - itt most végre rendet teremt ezen a területen. Jelentem, hogy ez nem történt meg, a kiotói kvótabevételek nyomtalanul eltűntek a költségvetésben. Nincsen zöldberuházási rendszerre vonatkozó sor az új költségvetésben. Van egy félmilliárdos tétel a Külügyminisztérium költségvetésében, ami a harmadik világbeli klímaerőfeszítések finanszírozását szolgálja, és egyébként a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium költségvetésébe van irányítva ez a kvótabevétel, eltekintve a már kiírt pályázatoktól, amelyek érhető módon folytatódnak, de ezekben nem jelenik meg az a 36 milliárd forint nagyságrendű kvótabevétel, hogy ez kifizetésre kerül-e, hol fog kifizetésre kerülni, milyen költségvetési soron szerepelt.

Nagyon kérem is egyben a gazdasági minisztériumot, a vidékfejlesztési minisztériumot, hogy mutassanak rá, hogy hol van ebben a 2011-es költségvetésben a kvótabevétel közel 40 milliárdos összege, mert ellenkező esetben szomorúan azt kell látnunk, hogy folytatódik az, ami az elmúlt években történt.

Csak néhány nagyon rövid megjegyzés, a nagy részét úgyis fogjuk még tárgyalni a költségvetésnek. Problémásnak tartom a civil szervezetek finanszírozásának a csökkenését. Az NKP-III civil szervezetek számára nyújtott támogatásai 200 millióról 59,6 millióra csökkennek, az amúgy is alulfinanszírozott civil szektor, amelyik ráadásul a Nemzeti Civil Alapprogram megkurtítása miatt egyébként is nehéz helyzetbe kerül 2011-ben. Az NKP-III majdhogynem negyedére való visszavágásával ennek az állami feladatnak az átvállalása címszó alatt szereplő tételeknek a majdhogynem megnegyedelésével azt gondolom, hogy gyakorlatilag a kegyelemdőfést sikerült megadni a zöld civil szférának, úgyhogy élt 20-21 évet Magyarországon.

Ugyancsak problémás, bár ez inkább a mezőgazdasági fejezetekhez tartozik, de hát azért itt az VM képviselőjében vannak. A parlafü elleni védekezésre felajánlott egy százalékoknál az szerepel a költségvetésben, hogy ez átcsoportosítható a minisztérium által. Problémásnak látjuk, hogy az adófizetők egy százalékot egy kifejezett célra felajánlanak, a parlafü-mentesítés feladatára, majd ezt a minisztérium saját hatáskörben átcsoportosíthatja. Azt gondolom, nem kell az adózókat akkor becsapni azzal, hogy ők mire ajánlják fel az egy százalékukat.

Nem akarom tovább rabolni az időt, úgyhogy akkor én ezzel be is fejezném, volna még hosszú sor a hasonló észrevételekből, összességében azt gondolom, hogy ez a költségvetés a környezetvédelem számára korántsem egy megnyugtató helyzetet teremt, egy drámai, nagyon nehéz év áll a környezetvédelem előtt. *(Bányai Gábor: Az ország előtt is.)* Az ország előtt is, én azt gondolom, hogy ezeket a problémákat másféleképpen is lehet kezelni, van erre is vonatkozó javaslat, és Szili Katalin a következő felszólaló.

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Természetesen tiszteletben tartom azt, hogy az általános vitára alkalmasságról döntünk a mai napon a költségvetés tekintetében, ugyanakkor figyelmeztetem magam arra is, hogy szeretnék elnök úrnak egy ügyrendi javaslatot tenni közben, hogy a zajterhelés csökkenése érdekében az ajtó olajozásáról, ha lennének kedvesek gondoskodni. Köszönöm szépen, nyilván a képviselői zaj is másként értelmezhető lesz ebben az esetben. *(Kepli Lajos távozik az ülésről.)*

Visszatérve a költségvetéshez, én természetesen akkor, amikor a költségvetést áttekintettem, azért néhány dolgot szem előtt tartottam, lévén, hogy egy fenntartható fejlődés bizottságban ülök.

Az egyik fontos iránytű volt számomra, hogy nem csak és kizárólag a környezetvédelem, természetvédelem kérdéseit veszem górcső alá, hanem összességében, hogy mennyiben tett eleget ez a költségvetés annak, amit mi kívánunk, hogy a gazdasági, társadalmi, szociális, ökológiai kérdéseket próbáljuk meg egy rendszerben tekinteni. Hiszen ha mi azt várjuk, hogy legyen egyfajta paradigmaváltás a gondolkodásmódunkban, akkor szerintem nekünk kell elsődlegesen élen járni, hogy az egy rendszerben jelentkező problémákra a megoldást is egy rendszerben keressük.

Nyilvánvaló, ebben egy fontos támpont volt számomra az, hogy minden kormány a maga számára olyan filozófia szerint készíti a költségvetést, amelyet ebben ő egyébként elhatároz. Akkor, amikor én ezt áttekintettem, akkor a kormánynak elfogadtam azt a fajta filozófiáját, amiben ő ezt kezelni kívánja, illetve azért nem is kívánok ezzel foglalkozni, mert nyilvánvaló, ezt mindenki négyévenként a társadalom asztalán megméretteti. Erről majd a választásokon megmondja a véleményt, ugyanakkor a mi szándékunk az lehet, hogy ezt a költségvetést, ha lehet, jobba tegyük, vagy olyanná, ami ebbe a filozófiába egyébként belefér, és nyilvánvaló számunkra az egyik fontos kérdés az, hogy mennyiben felel meg annak a távlatosságnak, amit szerintem ennek a bizottságnak igenis a maga számára alapvető kiindulópontként kell kezelni. Másként fogalmazva, jövőfelélés történik-e vagy sem. Éppen ezért, ezeket a pilléreket figyelembe véve szeretnék azokkal együtt is vagy azokon túl is, amit képviselőtársaim elmondtak, néhány megjegyzést tenni.

Elhangzott az előterjesztők részéről, hogy ez egy növekedéspárti költségvetés. Én azt mondom, mint a Fenntartható fejlődési bizottságnak a tagja, hogy mi itt nem növekedés-, hanem fejlődéspártiak vagyunk. Az egy dolog egyébként, hogy ahhoz, hogy fejlődjünk, vagyis jobba váljunk és ne csak nagyobbá, ott az is kell, hogy növekedés történjen a gazdaságban, de azokkal a váltásokkal együtt, hogy a gazdaság az eszköz számunkra a társadalompolitikai célok megvalósításában, ahol a környezet korlátként jelenik meg. Éppen

ezekkel együtt én 6 pontot jegyeztem fel magamnak, és hozzáteszem, hogy ebben lesznek részemről pozitív megnyilvánulások is.

Egyik ilyen, ami a 3 százalékos GDP-növekedést jelenti, amit én rendkívül ambíciózusnak tartok. Ugyanakkor kérdezem az előterjesztőket, mennyiben ismerik a kockázatát, ami a külső determinációkat jelenti, mennyiben számoltak azzal, vagy próbáltak egy következő 12 hónap, a 2011-es esztendő külső körülményeit áttekinteni, hogy ennyiben változhat ez a 3 százalék, ha a külső körülmények akár bármilyen negatív tendenciát tartalmaznak, hiszen ilyet már láttunk. Ugyanakkor számomra az is pozitív, hogy az elsődleges egyenleg pozitív, és a deficitet önmagában csak az adósság tartalmazza. Erre kell majd megoldást találni a későbbiekben, nyilván ennek nem most van itt az ideje, de lesz is saját javaslatom.

Látványosnak tartom és üdvözlöm, ami a kis- és középvállalkozások támogatását jelenti. Ennek az irányait is, ez nyilván azzal az ideológiával és filozófiával függ össze, amit a kormány ebben önmaga képviselni kíván. Ez, azt gondolom, hogy társadalmi értelemben nyilván a támogatások növekedésébe, ugyanakkor gazdasági értelemben abba a filozófiába fér bele, amit önök megfogalmaztak, hogy a fogyasztás, megtakarítást és ezzel együtt a befektetést fogják a jövőben generálni.

Hozzáteszem azt is, hogy számomra ugyan elfogadható, de nem érthető, ami a kiindulópontot a foglalkoztatás növelésében jeleníti meg, és úgy fogalmazza meg, hogy a foglalkoztatás növelése fog indukálni egy gazdasági növekedést. Ugyanakkor hangsúlyozom, ez az önök filozófiája, akkor ebben természetesen némi indokolást én köszönettel elfogadok, bár megjegyzem, a gazdaság növekedése indukálhat egyébként foglalkoztatásnövekedést, és nyilván ezzel összefüggően azt is pozitívnak tartom, azt a törekvést, ami a fekete- és szürkegazdaság visszaszorítását jelenti. Ha a filozófiát tekintem, akkor ezzel összefüggőnek találok azt is, ami az adócsökkentést jelentette, én ennek a részleteiről most nem szólnék.

Ugyanakkor engedjenek meg néhány olyan megjegyzést, amivel érdemes a jövőben, hiszen hangsúlyozom még egyszer, általános vitára való alkalmasságról beszélünk, tehát szerintem lehetséges még módosító indítványokkal javítani azokon a területeken, ami néhányat én is szeretnék megjegyezni.

Ilyen az egyik részemről a nagyprogramok hiánya. Alapvetően például számomra hiányzik az, hogy sokszor kritizáltuk az elmúlt 20-21 évben, hogy az államháztartás korrekciója nem történt meg. Nyilvánvalóan, ha az államháztartás korrekciója megtörténik, akkor érhetjük el azt, amit képviselőtársam is hiányolt, hogy alapvetően nem a feladat szerinti finanszírozás történik, mint ahogy az nem történt egyébként az elmúlt 20-21 esztendőben soha, hanem egy bázisévet vesz figyelembe a költségvetés. Ugyanakkor, ha az államháztartás korrekciója megtörténik, vagy ilyen nagyprogramok beindulnak, akkor el lehet azt is érni, hogy strukturális változásokat jelent. Amit nem látok ma egyébként a kormányzat retorikájával összefüggően, például a MÁV ugyanazon determinációk alapján kapja a támogatását, mint ez idáig. Tehát ha azt mondjuk, hogy strukturális változások, akkor nyilvánvaló ennek a költségvetés ezen soraiban is meg kell jelenni, tehát én azt hiszem, hogy ez az áttérés jelenthet majd egyfajta paradigmaváltást is.

Ugyanígy a félelmeimet fejezném ki a létszámleépítésekkel kapcsolatban. Előterjesztő kollega arról szólt itt, hogy ez a bürokrácia csökkenés. Én félek attól, hogy a 25-30 ezres létszámleépítés alapvetően nem jelent bürokráciacsökkenést. Nem a köztisztviselők és a közalkalmazottak okozzák ugyanis a bürokráciát, hanem azt, hogy beindul-e egy olyan gondolkodásmód, ami alapvetően például a feladatok elosztását jelenti. Személy szerint híve vagyok annak, hogy néhány hatósági feladatot kapjanak meg például érdekképviselői szervek, stb., akik önmaguk is egyébként erre alkalmasak, és nyilván ez összefügg azzal a kérdéssel is, hogy egyébként az állam milyen legyen. Nyilván kicsiről nem beszélünk, meg nagyról, hanem erősről és hatékonyságról, tehát ezzel a filozófiával például ez összefügg-e. Félek

attól, hogy ez a 25-30 ezres létszámleépítés alapvetően most egyfajta szakértelem-leépítést, és mondjuk egy klasszikus köztisztviselői kar nélkül egyfajta ellehetetlenítést jelent főleg akkor, ha netán az egyébként hatósági feladatokra szánt összegek is csökkennek. Ezzel együtt én csak megjegyzem képviselőtársaimnak, hogy benyújtottam egy önálló képviselői indítványt a Prémium Évek két évvel történő meghosszabbítására, ami nyilvánvaló a karkedvezmény mellett egy jó lehetőséget biztosított volna arra, hogy a biztonságérzetük az ott dolgozóknak meglegyen, a kivezetésük, főleg az 50 év feletti, akiknek nehéz a foglalkoztatási piacra visszamenni. Sajnos ez nem került támogatásra kormánypárti képviselők által, én csak reményemet tudom kifejezni a tekintetben, hogy a karkedvezmény és a korengedmény mellett ezt a harmadik pillért még odateszik és erről intézkedni fognak. Szerintem, ha kijelentjük ezt a 25-30 ezres létszámcsökkentést, akkor ezt is mellé kellene tenni.

Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Én azt gondolom, hogy önmagában az a tény is, hogy egyébként a centralizációs hányad számításaim szerint 43 százalék körül van, az átcsoportosított hányad pedig 46 százalék körül, ez nemzetközi összehasonlításban is jónak mutatható.

Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy önmagában elfogadva, hiszen tiszteletben kell tartani az előterjesztőnek a filozófiai alapállását, jó néhány módosító indítvánnyal szerintem javítanunk kell ezt a költségvetést főleg azzal együtt is, ami ezt a paradigmaváltást távlatosan - hangsúlyozom még egyszer - távlatosan elősegítheti, hogy tényleg ne a jövőfelélés legyen a saját elképzelésük, főleg ebben a bizottságban nem.

Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük szépen képviselő asszony hozzászólását, és Bödecs Barna képviselő úré a szó.

BÖDECS BARNA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, igyekszem röviden összefoglalni álláspontunkat. Azt látjuk a költségvetés betérjesztésénél, hogy azt az új szemléletet, amit a kormány meg kíván valósítani, azt ennél a költségvetésnél csak a bevételi oldalon tudta igazából elérni, ami nyilván az adótörvényekkel és járulék törvényekkel kapcsolatos, tehát a bevételi oldalon érvényesül egy új szemlélet, amivel mi részben egyetértünk, részben nem értünk egyet. Ugyanakkor a költségvetés kiadási oldalán mi azért ezt a gyökeres átrendeződést és ezt az új szemléletet nem látjuk, és ez látszik a funkcionális bontásból is, nemcsak a fő számokból.

Ugyanakkor a bevételi oldallal is van problémánk, hiszen a jövő évi költségvetés mondjuk úgy, hogy stabil megalapozottságát elsősorban az extraadók biztosítják meg a nyugdíjjárulék, a magánnyugdíjpénztárak bevonása a költségvetés finanszírozásába, az ott gyűjtött járulék bevonása, illetve az átlépőkkel való számítás. Azt nem látjuk pontosan, hogy az az átcsoportosítás, ami most egyszer megtörtént, hogyan lesz a jövőben fenntartható, és ez nyilvánvalóan persze nem a 2011-es költségvetés megalapozottságát, csak egy távlati adó- és járulékpolitikát érint. Viszont mindenképpen megfontolásra méltónak tartjuk, hiszen ha a kiadási oldalon nem következik be egy olyan szerkezeti átrendeződés, amit a kormány ígért, akkor távlatosan ez a fajta szerkezet tarthatatlanná válhat. Hiszen az a több száz milliárd forint, ami átkerül most a második pillérből az első pillérbe, ezzel ugyan a jövő évet megoldottuk, de ez egy kvázi hitelfelvétel, hiszen ezzel a költségvetés azt a nyugdíjfizetési kötelezettséget is átvállalja a jövőre nézve, amit ezen pénzek aktuális bevonása jelent. Ilyen értelemben ez egy kvázi hitelfelvétel, amit ugye pedig nem lenne ildomos folyó finanszírozásra költeni, és a valóságban ez most így történik. Ezt egyébként az adó- és járulék törvények vitájában is elmondtuk, hogy adó- és járulékfizetési szempontból sem értünk egyet ezzel a megoldással, önmagában a magánnyugdíjpénztári rendszer visszaszorítását és az állami pillérből való kiszorítását támogattuk volna, viszont

egyértelműen az egyéni járulék nyilvántartáshoz kötöttük volna, azaz az állam által beszedett járulékot mindenképpen személyhez rendeltük volna. Ez nem így történt.

A kiadási oldalon további súlyos problémát jelent számunkra, hogy az a két nagy terület, amelyik itt az elmúlt években a legnagyobb vérvesztést szenvedte el, és gyakorlatilag az összeomlás szélére sodródott, ez az egészségügy és az oktatás. Nem kapnak jelentős kiadási forrásnövekedést, sőt, adott területeken a GDP-arányos ráfordítás még csökken is, tehát nem értjük, hogy amennyiben a kormányprogramban ezen területek finanszírozása és jövője kiemelt volt, akkor a költségvetésben ez miért nem kiemelt. Itt nagyon szigorúan szeretném felhívni a figyelmet különösen az egészségügyi ellátórendszer helyzetére, ami az elmúlt években az összeomlás szélére sodródott, és igen jelentős feszültséget is okoz ennek a szektornak a helyzete a társadalomban. Itt nem kezdődik meg egy olyan átrendeződés és átalakulás, ami ezt segítené. Eleve a bevételi oldala nem biztosított ennek a fejezetnek rendesen és át kell csoportosítani, eleve már hiányosra van tervezve az egészségbiztosítási alap költségvetése, és itt egy közel százmilliárdos hiánytervezés folyik. Úgy gondoljuk, hogy ez nem tartható fenn ily formában hosszú távon.

Itt elmondanám, hogy mi személy szerint a Jobbik részéről nem vagyunk olyan mélységesen elkötelezettek a járulékcsökkentés mellett, mint ez így a közvéleményben vagy sok párt kommunikációjában megjelenik, úgy gondoljuk, hogy a járulékbevételeknek igenis fedezniük kell azokat a kiadásokat, amik ehhez kapcsolódnak. Ennek kapcsán - és ez a költségvetési törvényt keményen érinti - élesen kifogásoljuk a járulékfizetési felső határok bevezetését, illetve kiterjesztését. Nem gondoljuk azt, hogy különösen egy egykulcsos jövedelemadó bevezetése pillanatában a magas jövedelműek számára biztosítani kellene a járulékmentességet napi 21 ezer forintos jövedelemhatáron felül, ami a költségvetés 58.§-ában szerepel. Pontosan az arányos közteherviselés azt követelné meg, hogy a járulékbevételekhez is azok járuljanak hozzá magasabb mértékben, akik nagy jövedelem birtokosai. Az pedig egészen pikáns, hogy az egyik oldalon különadókkal biztosítja a kormányzat a költségvetés bevételi oldalát, a másik oldalon pedig pont a tehetős nagyvállalatok, illetve multinacionális cégek dolgozóival kapcsolatos járulékot engedné el részben, hiszen a munkáltatói járulékknál is felső határ bevezetése történhet meg.

Ami a környezetvédelmet illeti és így a bizottság saját működési területét, itt megint az a problémánk, hogy a kiadási oldalon nincs átrendeződés és nincs egy olyan szemlélet, ami biztosítaná azt a fenntarthatóságot, amit nekünk kellene képviselni. Gondolhatunk itt a közúti közlekedés finanszírozásának további növekedésére. Gondolhatunk arra, amit Szili Katalin képviselőtársam is mondott, hogy a MÁV és a vasúti közlekedés finanszírozásában ugyanolyan problémákkal kell majd megküzdeni, és ugyanolyan pazarlás történhet 2011-ben is, mint amit idáig megszoktunk ahelyett, hogy egy fejlődési pályára állna. Gondolhatunk a környezetvédelmi szempontból fontos fogyasztásátrendeződés elhalasztására is még, hiszen a fogyasztást terhelő adók igazából nem változnak. Zöldadók nincsenek, és a termékdíj rendszer átszervezése sem történt meg, és nem került benyújtásra a költségvetés benyújtásáig, tehát csak valamikor majd talán a jövő évben és esetleg a 2012-es költségvetésben számíthatunk erre.

Számunkra az sem teljesen világos, hogy az a munkahelyteremtés, az a foglalkoztatásbővítés, amit a kormányzat ezen költségvetés folytán remél, az hogyan fog megvalósulni. Tekintettel arra, hogy ugyan a közszférában leépítés lesz, de hát nyilvánvalóan a kormányzat ezt a versenyszférától várja, de önmagában az adóátrendezés következtében várható fogyasztásbővülés nem feltétlenül generál vállalkozói jellegű foglalkoztatásbővülést, különös tekintettel arra, hogy ha az ország importfüggősége tovább növekszik.

Mivel úgy látom, hogy azért túl sokat beszélek, jelzem, hogy mi az általános vitára való alkalmasságot ezen kifogások miatt nem támogatjuk, és a bizottsági álláspontunkat pedig önálló kisebbségi véleményben fogjuk megfogalmazni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő úrnak a véleményét és kérdezem, hogy az előterjesztők kívánnak-e reagálni az elhangzottakra?

Reflexiók az elhangzott kérdésekre

PETYKÓ ADRIENN (Vidékfejlesztési Minisztérium): Igen, a Vidékfejlesztési Minisztérium részéről én megpróbálok végigmenni az összes kérdésen, remélem, hogy semmit nem hagyok ki.

Az elején említésre került, hogy a környezetvédelem és a természetvédelem egy mostohagyerekként került be a VM fejezetébe. Én ebben nem tudok egyetérteni, itt ezt számokkal alátámasztva az intézményhálózatra vonatkoztatva azzal támasztanám alá, hogy én konkrétan például a nemzeti parkok esetében a támogatás növekedését említettem meg. Azaz a teljes intézményhálózat egésze, tehát ami az agrárium és a vidékfejlesztés, a környezetvédelem, vízügy, természetvédelem összes intézményét érinti, 4,2 százalékos támogatáscsökkenés következett be. Ha én csak külön kiemelem a hatóságokat, illetve magukat a nemzeti parkokat és a többi környezetvédelem és természetvédelem ágazatához kapcsolódó intézményeket, akkor megállapítható, hogy ezeknél az intézményeknél a teljes intézményhálózat egészére vonatkozó 4,2 százalékos csökkenésnél kisebb mértékben csökkent az ezen intézmények támogatási előirányzata. Ezt pontosan kifejezve a nemzeti parkoknál továbbra is növekedés tapasztalható, 1,2 százalékos, amely valóban nem egy jelentős emelkedés, de emelkedés. Itt a kisebb mértékű csökkenés pedig a hatósági szervekre vonatkozik, és a környezetvédelmi és vízügyi igazgatóságokra. Előbbieknél 3,5, a másodiknál pedig 3,9 százalékos csökkenés következett be, ami szintén csökkenés, de megint azt mondanám, hogy a mostohagyerekként való nevesítést azért nem tartom indokoltnak, mert az intézményhálózat egészéhez képest kisebb mértékű csökkenést könyvelhetünk el ezeknél az intézményeknél.

Ami még itt Oláh Lajos úrtól is kérdés volt, illetve felvetés, hogy a pályázati sorok, konkrétan az NKP jelentősen lecsökkent. Ez így van, 60 millióra, tehát ezzel sajnos egyet tudok érteni. Ugyanakkor kihangsúlyoznám, ami pozitívumként emelhető ki az illegális hulladékos pályázati sorunk, ami szintén prioritásként kezelt a tárca, ennek a támogatási előirányzatát a 2011-es költségvetésben a 2010-es évvel megegyező összegben, 50 millió forinttal beépítettük a tárca költségvetésébe. Itt még utalnék arra a kérdésre, hogy a monitoring, merthogy az egy nagyon fontos terület, hol látható a költségvetésünkben. A korábbi években is és a 2011-es évben is ez a VM igazgatásában, tehát az 1-es címben kerül kimutatásra, ennek az összege a 2010-es évben 78 millió forint volt, és a tárca a költségvetés tervezésekor hasonló nagyságrendben tervezi meg a monitoring feladatok ellátásához szükséges összeget a 2011-es évben ugyanúgy.

Az uniós források merültek még fel, hogy itt az ÚMVP-re utaltam. Emellett nemcsak arra, de akkor ezek szerint nem jött ki, amire utalni szerettem volna, tehát hogy az uniós forrásoknál a beruházások 100 százalékos, maximális érvényesíthetősége miatt a hazai rész, az önrész ugyanúgy a környezetvédelmi, vízügyi és természetvédelmi ágazatnál a 2010-es évi szinthez hasonlóan beépítésre került a 2011-es költségvetésbe. Ebben a 2011-es alcímnél látható a beruházások soroknál az ivóvízminőség-javítási program, a közműhálózat fejlesztése, tehát itt is próbáltuk ezt az NGM által is hangsúlyozott irányelvet képviselni.

Ami még szóba került, a ZBR. A státútum szerint NFM-hez ment át, és elnök úr jelezte, hogy ez nem látszik a költségvetésünkben. Ennek ez az oka, illetve az NFM-nél is mint maradvány látható, azaz a zárszámadási törvényben láthatjuk ennek az összegét. Az a 2010-es évben a feladatokat a tárca folyamatosan elvégzi, itt értem ez alatt az utalásokat,

amelyet egy együttműködési megállapodás formájában a tárcák konkretizáltak, tehát hogy kinek mi a feladata ebben az átmeneti időszakban, amíg nálunk jelentkezik ez a sor.

Akkor volt egy olyan kérdés is, hogy összességében nehezen kiolvasható az, hogy a környezetvédelmi, természetvédelmi ágazatnak mennyi az összes támogatása. Ez a szöveges indoklásnál véleményem szerint elég jól látható. Összesen majd 10 milliárd. 9,7 milliárd forint jutott a vízügyi ágazatra és a környezet- és természetvédelmi ágazatra. Ezt csak összehasonlításképpen mondom, megint itt a mostohagyerek szerepet elutasítva, azt, hogy az agrár-célelőirányzatok esetében, ami szintén nagyon fontos, és itt az uniósokat nem említem, ez 7,8 milliárd, tehát azért ez nagyjából összhangban van, én úgy gondolom.

A parlagfű került még szóba, én ezt itt pont pozitívumként értelmeztem a kormánynak ezt a kezdeményezését, hogy az adózók újra felajánlhatják az adójuk egy százalékát egy ilyen igen kiemelt feladatra. A tárca ezzel nem fog visszaélni természetesen. Úgyhogy remélem, hogy első körben minden kérdésre sikerült választ adnom.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem az NGM, illetve az ÁSZ képviselőit, hogy kívánják-e kiegészíteni az elhangzottakat? Adorján úr?

DR. HOLÉ SÁNDORNÉ (Állami Számvevőszék): Jó napot kívánok, Holé Sándorné vagyok az ÁSZ képviselőjében. Eddig nem szóltam hozzá, de miután a számvevőszék véleményéhez, amit a kolléganőm adott elő, nem tettek fel kérdést, úgy érzem, hogy nem szükséges reagálnunk. Természetesen, ha van kérdésük, akkor rendelkezésre állunk.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Adorján úr!

DR. ADORJÁN RICHÁRD (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, igen, itt elég sok kérdés vagy felvetés érkezett, úgyhogy megpróbálok mindegyikre reagálni. Nem vagyok benne biztos, hogy mindenkinek megnyugtató választ sikerül adni, de igyekszem.

Alelnök úr a magánnyugdíjpénztári pénzek legalizált ellopásáról beszélt. Én azt mondanám csak erre, hogy egyrészt a magánnyugdíjpénztár, állami nyugdíjpénztár, melyik rendszer a jobb, fenntarthatóbb, stb., nyilván ebbe a vitába itt most nem tudunk belemenni, nem is érdemes, ezt közgazdászok vitatják. Annyit szeretnék csak hangsúlyozni, hogy itt az átlépés önkéntes alapon történik, tehát itt nem cél az, azt gondolnám, hogy az ellopás kifejezés az itt nem fedi feltétlenül a valóságot.

Családtámogatást a gazdagok élvezik, illetve az adórendszernek a változását. Az adórendszerben hogy milyen változások történnek, illetve a sávhatárok, mértékek, stb. hogy alakul, ez természetesen egyfajta értékválasztás kérdése is. Ilyen értelemben, hogy melyik társadalmi csoportot akarja egy kormányzat előnyösebb helyzetbe juttatni a korábbiaknál, ez részint választási kérdés. Ugyanakkor az, hogy gazdagok élvezik és a kisebb jövedelműek vagy szerényebb jövedelemből élők nem élvezik, ezt azért azt hiszem, az adatok nem támasztják alá, tehát konkrétan mi megnéztük, hogy a közsférában dolgozóknak melyik része az, aki az új adórendszer miatt nettó kereset tekintetében rosszabbul jár. Ez egy viszonylag szűk rétege a közsférában dolgozóknak. Elsősorban azok nyilván, akik a gyermek utáni családkedvezményt nem tudják igénybe venni, és ennek a csoportnak is az a része, aki közepes vagy annál kevesebb bruttó jövedelemmel rendelkezik. Itt azt szeretném mondani, hogy a kormánynak éppen kidolgozás alatt lévő, kormányszándék, és kidolgozás alatt van az a rendszer, ami alapján a közsférában dolgozóknak, akiknek az adóváltozások miatt csökkenne a nettó jövedelme, ez kompenzálásra kerüljön. Ez egyértelmű kormányzati szándék, és bízom benne, hogy ez meg is fog valósulni.

Ami a versenyszférát illeti, itt nyilván a kormányzatnak a szerepe kisebb mértékben tud érvényesülni. Itt viszont miután egy jelentős nettó átlagkereset-növekedéssel számolunk, és azt hiszem, hogy ez reális, tekintve a gazdasági bővülést, illetve a minimálbér-növekedéseket szintén, én azt gondolom, a versenyszférában is vannak olyan biztosítékok vagy olyan paraméterek, ami alapján joggal feltételezhetjük, hogy nem nagyon fog itt rosszul jární senki az adóváltozások miatt, még a legkevesebbet kereső réteg sem. Természetesen lesz egy-két olyan ember, néhány, nagyon kis része a társadalomnak, akik nem járnak jobban.

Nagy Andor úr hozzászólására szeretnék reagálni csak annyiban, hogy az átláthatóságot szeretjük volna javítani az új fejezeti kötetstruktúra kialakításával, bizonyára önök ezt megismerték, bár még nem állt túl sok idő a rendelkezésre. Fejezeti kötet összeállításában részben egyszerűsége törekedtünk az idei évben, részben pedig arra éppen a kérdésre reagálva, hogy ágazatonként kerüljön bemutatásra, hogy részben az intézményrendszer, részben a programok, feladatok megvalósítására szolgáló fejezeti kezelésű előirányzatok hogyan alakulnak a 2011-es évben. Ez ágazatonként áll rendelkezésre, ezért meg lehet nézni, hogy a környezet- és természetvédelem kapcsán 2011-ben mi fog történni és mennyi pénzből. Tehát szerintem átláthatóság tekintetében inkább javulás történt az elmúlt évekhez viszonyítva, semmint hogy rosszabb helyzetbe kerültünk volna.

Elnök úrnak a hozzászólásai tulajdonképpen régóta folyó közzgazdasági vitás kérdésekkel is kapcsolatosak. Egy tekintetben vagy több tekintetben szeretnék észrevételt tenni. Említette, hogy a 2009-es tényadatokhoz viszonyítva a 2011-es tervadatok egy rosszabb pályát mutatnak. E tekintetben nagyon óvatos lennék, mégis mi szakemberek is beleesünk ebbe hibába, hogy tényadatokat tervadatokkal hasonlítunk, miközben sajnos a magyar államháztartási rendszer felépítése olyan, hogy gyakorlatilag összehasonlíthatatlan a tény a tervvel, hiszen az alrendszerek között, intézmények között, előirányzatok közötti mozgás a tényadatokban jelenik meg, ezért az sokszor köszönőviszonyban sincs a tervadatokkal. Itt is azt mondanám, hogy a pénzügyi kormányzatnak kiemelt szándéka az, hogy ez a jövőben megváltozzon, tehát 2011-re egy olyan új államháztartási törvényt szeretne kidolgozni vagy a jelenlegit módosítani, ami pont emiatt, amit említett elnök úr, csökkenti ezeket a pénzmogásokat, illetve átláthatóbbá teszi ezeket a pénzmogásokat többek között emiatt, hogy a tény- és tervadatokat ilyen módon is könnyebben össze lehessen vetni a jövőben.

Bázisszemléletű a költségvetés, ez megint csak egy örök vita lehet. Én azt gondolom mint közzgazdász, hogy nem feltétlenül rossz egy bázisszemléletű költségvetés, hiszen az már egy megvalósult évnek a tapasztalata, illetve az évközben az előirányzatokra került új feladatok beárazásából tud kiindulni, tehát nem egy fikcióra épít, ami mondjuk egy új feladatalapú megközelítésnél esetleg jelentős kockázatokat rejt magában. Arról nem is beszélve, hogy amikor a kormányzat nekifutott annak, hogy ne bázisalapon próbáljon tervezni, akkor mindig kiderült, hogy körülbelül minden ágazatban kétszer annyi forrásra lenne szükség a megfelelő működéshez. Ebben az mutatkozik, hogy vagy a módszertan nem olyan fejlett még sehol a világon egyébként, hogy ezt igazából jól be tudja mutatni, vagy pedig az emberek több közzfeladat, közzszolgáltatás iránti igénye olyan magas, hogy ezt nem tudja vállalni az állam. Hiszen az irány, ahogyan Szili Katalin képviselő is említette, inkább az kellene, hogy legyen, hogy minél kevesebb forrást csoportosítson újra át a kormány, illetve az állam.

Szili Katalin képviselő asszonynak a felvetéseire néhány reakció. Abban én a magam részéről teljesen egyetértek, hogy a növekedés, a gazdasági növekedés nemhogy nem pótolja a fenntartható fejlődést vagy fenntartható növekedést, hanem hogy az igazi cél valóban az utóbbi kell, hogy legyen. Mi közzgazdászok, pénzügyesek erre hajlamosak vagyunk, hogy ezt első körben a költségvetés szintjén abban fogjuk meg, hogy legalább a gazdasági növekedés része legyen meg, és ez alapot adhat arra, hogy megteremtheti az alapját a társadalmi további

tervezésnek. A kormányzat célja nyilván még egyszer hangsúlyozom, ez utóbbi természetesen.

A 3 százalékos GDP-hiánynak milyen kockázatai vannak. Itt utalnék egyrészt az ÁSZ véleményére. Az ÁSZ úgy találta, hogy a bevételek, ha jól emlékszem, az eddigi évekhez képest sokkal jelentősebb mértékben alátámasztottak, tehát sokkal kisebb kockázatot talált ebben az Állami Számvevőszék. Én magam úgy gondolom, hogy van egyrészt egy 90 milliárd forint tartalék előirányzat beépítve, ez már önmagában ad egy mozgásteret a költségvetésben. Úgy gondolom, hogy pozitív értelemben is és negatív értelemben is kockázat lehet a magánnyugdíjpénztári átlépők bevonása, erről még egy szót később szólnék.

Pozitív kockázatnak tartom azt, hogy vállalta a kormányzat azt, hogy a 3 százalékos növekedéssel számol. Ez a nyugdíjak mértékére ez egy jelentős hatással van, ugyanis ha 3 százalék alatti növekedéssel számoltunk volna, akkor nem 3,8 százalékos nyugdíjmelést, hanem jóval kisebb mértékű nyugdíjmelést kellett volna biztosítani. Természetesen a különbséget, ha mégis eléri a 3 százalékot, akkor biztosítani kell. Míg a másik irányú, tehát egy megnövelt nyugdíjból a visszalépésnek az útja általában rögzösebb, tehát ilyen értelemben ez egy óvatos megközelítésnek tekinthető véleményem szerint. Ezt kifogásolták is egyébként, vagy felvetették az elemzők, hogy miért nem úgy számolt a kormány, hogy mondjuk 2,9 százalékos növekedés, és akkor nem kellett volna ilyen mértékű nyugdíjmelést végrehajtani.

Ami ezzel kapcsolatos, ezzel szintén egyet kell értenem, hogy a nagyprogramok beindulása eddigi ismeretünkből még hiányzik, és így a 2011. évi költségvetési számok sem tükrözik még ezeket vissza. Ez 2011. évben vár a kormányzatra, hogy ezeket a programokat elindítsa. Ennek mindig az szokott lenni a költségvetési lefolyása, hogy eleinte kiadásokat, költségeket termel, a megtakarítást, bevételeket inkább később hozza, tehát ez is egy pozitív irányú kockázat a későbbi évek költségvetésében, mondjuk a 2012-től jövő évek költségvetésében, hogy ha ezek a korszerűsítési reformintézkedések a nagy elosztó-, ellátórendszerekben bekövetkeznek, akkor ezt a megtakarítást 2012-től élvezheti a költségvetés, illetve a társadalom.

A bürokráciacsökkenés. Elhangzott, hogy nem egyenlő a létszámcsökkenés a bürokrácia csökkenéssel, ez így való igaz. Ugyanakkor mégis csak eredményezheti véleményem szerint a bürokráciacsökkenést például az egyes állami, kormányzati, igazgatási, közigazgatási rendszereknek az egy kormányhivatalba integrálása azzal, hogy a szakmai irányítás gyakorlatilag változatlan marad, viszont az ellátó háttér támogató funkcióknak az összevonása révén mégis csak megvalósulhat egy létszámcsökkenés, és én is ezt azért bürokráciacsökkenésnek nevezném mindenképpen. Azért szerintem sok olyan terület van, ha még átfogóan nem is mondhatjuk, de sok egyes olyan intézmények, ahol azért van még felesleges létszám akár a közigazgatásban, akár másutt. *(Dr. Bácskai János távozik az ülésről.)*

Bödecs képviselő úrnak a kérdésére, az egyszeri adók és bevételek mennyiben kockáztatják a következő évek költségvetéseit. Azt lehet mondani első körben, most itt 2011. évről beszélünk nyilvánvaló, de nem jelenti, azt, hogy erre a kérdésre nem kell válaszolni. Amit az előbb is említettem, tehát a kiadási oldalon történő megtakarítási lépések, amit ma még nem ismerünk, hiszen a kormány ezeket a törvényjavaslatokat, elképzeléseket, koncepciókat még nem tette le jelentős részben, ezek előttünk állnak még.

Az, hogy a magánnyugdíjpénztárakból befolyó, átjövő portfólióknak a pénzzé tétele, hogy ezt folyó kiadásokra költjük, ez a jövő évi 530 milliárd forint erejéig valóban igaz. Egyébként ennek az alapnak a neve jól tükrözi a célját a kormányzatnak, egy nyugdíjreform és adósságsökkentő alap lesz a neve ennek az alapnak, ahová ezek a portfóliók kerülnek, az önkéntesen átlépők után. Ez jelzi azt is, hogy ezen folyó kiadások elköltése felőli beérkezett értékeknek, amikor azt pénzzé teszi, amikor és amilyen ütemben ezt a megfelelő

vagyonkezelő pénzzé teszi, adósságcsökkentésre kívánja fordítani a kormány. Tehát ez egy elhatározott cél, hogy ezzel ne az idők végezetéig vagy a pénz végezetéig a folyó kiadásokat csökkentse.

Akkor még egy-két dologra reagálnék. Oktatás és egészségügy terén valóban igaz, hogy a jelenlegi rendszer továbbfinanszírozása folyik, ez a fő irány. Itt is az átalakítás előtt állunk, nyilvánvalóan akkor lehet erről beszélni, ha csökken vagy nő ezeknek az ágazatoknak a támogatása, hogy ha már egy új intézményi rendszert vagy feladatellátási rendszert tudunk nézni, ami viszont még nem valósult meg.

Az E-Alap hiányát említette, az E-Alap hiánya része a 3 százaléknak, ilyen értelemben nem kell külön foglalkoznunk vele, viszont itt is ilyen értelemben jó hírt tudok mondani, hogy a kormányzatnak kiemelt célja, hogy ezek a rendszerek, tipikusan a nyugdíjalap, egészségügyi alap önellátóak, önfinanszírozóak legyenek a távoli jövőben vagy középtávon legalább. Ehhez természetesen meg kell teremteni a feltételeket úgy a járulékrendszerben, mint az adórendszerben, ez egy komolyabb változtatást igényel.

Azt hiszem, ennyit szerettem volna reagálni, köszönöm szépen.

Döntés az általános vitára való alkalmasságról, bizottsági előadók állítása

ELNÖK: Köszönjük szépen a válaszokat. Amennyiben a bizottság tagjainak nincs további észrevétele vagy kérdése, akkor szavazásra bocsátom a költségvetési törvényjavaslat általános vitára való alkalmasságát, aki alkalmasnak találja a törvényjavaslatot, kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* 11 igen. Aki nem tartja alkalmasnak? *(Szavazás.)* 4-en nem tartották alkalmasnak. Tartózkodás nincs, tehát a bizottság támogatja. *(Bányai Gábor távozik az ülésről.)*

A többségi véleményre kérném akkor a kormánypárti képviselőket, Nagy Andor alelnök úr. A többségi véleményt a költségvetési bizottság felé megkérem alelnök urat, hogy juttassa el.

Kisebbségi véleményt kérdezem, hogy a nemmel szavazó pártok képviselői kívánnak-e megfogalmazni kisebbségi véleményt? *(Bödecs Barna: Igen, a Jobbik szeretne.)* Jobbik szeretne, az LMP fog, kérdezem a szocialistákat. *(Dr. Oláh Lajos: Fogunk tenni.)* Az ellenzéki pártok külön-külön. Nem tudom, a független képviselő asszony? *(Dr. Szili Katalin: Biztosan hozzá fogok szólni.)* Jó, akkor kérem, hogy a kisebbségi véleményeket fogalmazzák meg és holnap reggelig kellene eljuttatni a titkárságra, hogy továbbíthassuk a költségvetési bizottság felé a véleményeket. Köszönöm.

Én ezzel akkor megköszönöm az Állami Számvevőszék, illetve a minisztériumok képviselőinek a tájékoztatást és a kérdésekre a válaszadást.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, általános vita:

a) A veszélyes anyagokat és technológiákat alkalmazó létesítmények hatósági engedélyezésének és ellenőrzésének megerősítéséhez szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/1487. szám) (Jávor Benedek (LMP) képviselő önálló indítványa)

b) A veszélyes- és ipari hulladék-depóniák felülvizsgálatáról, az Országos Környezeti Kárelhárítási Program kiterjesztéséről és a kárelhárítás kártételeinek finanszírozásáról szóló határozati javaslat (H/1488. szám)

Továbblépnék a második napirendi pontra. Azt szeretném kérni, hogy tekintve, hogy az itt tárgyalt törvénymódosító csomagot én terjesztettem be, ezért szeretném kérni Oláh alelnök urat, hogy vegye át az elnöklést ennek a napirendi pontnak a tárgyalására, mégse én magam bonyolítsam le az előterjesztésről szóló vitát.

(Dr. Oláh Lajos alelnök átveszi az ülés vezetését.)

DR. OLÁH LAJOS (MSZP), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr, ezennel átveszem az elnöklést és megkérem az előterjesztőt, hogy néhány szóban ismertesse javaslatát.

Jávor Benedek (LMP) előterjesztő szóbeli kiegészítése

JÁVOR BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, talán egy fél percet várnánk, mert információim szerint Illés Zoltán államtitkár úr a Vidékfejlesztési Minisztérium részéről itt van és a minisztérium álláspontját. Üdvözlöm államtitkár urat!

Nagyon röviden ismertetem az előterjesztés tartalmát. Tulajdonképpen két javaslatból álló csomagról van szó, amelyek közül az egyik egy törvénymódosító csomag, amely több jogszabály módosítását írja elő. Maga az egész csomag célja az ajkai vörösiszap-tározó balesetéből levonható következtetéseknek a jogszabályi levonása. Úgy vélem, úgy véltük, hogy több ponton a hazai szabályozás nem volt kielégítő annak érdekében, hogy ez megelőzze a hasonló katasztrófákat, illetve a bekövetkezett baleset következményeinek a felszámolásában, például a finanszírozási oldalon, sikeres legyen. Ezért készítettük ezt a csomagot, amely egyfelől a környezeti hatásvizsgálati eljárás rendszerét módosítaná, ez egyébként egy évtizedes probléma, de itt is előkerült. Tekintve, hogy a környezeti hatástanulmányokat a beruházó rendeli meg, ezek visszatérően a környezeti hatásokat nagyon kedvezően mutatják be a beruházó számára, tekintve, hogy a szakvélemény készítője anyagilag és szerződésileg függ a beruházótól. Ennek az orvoslása érdekében függetlenítenénk a hatástanulmány készítését a beruházótól, és a hatóság rendelné meg ezeket a hatástanulmányokat a beruházó költségére, ennek viszonylag részletes szabályozását dolgoztuk ki.

Emellett javasoljuk, illetve javasolom ebben a csomagban a rendszeres ellenőrzését a veszélyes ipari létesítményeknek, tehát hogy évente kötelező jelleggel legyen ellenőrzése és szükség esetén teljes körű felülvizsgálata az engedélyeknek. Az építési törvény módosításában a sajátos építményfajtákra, amilyen például amilyen például Kolontár, Ajka melletti vörösiszap-tározó, egy külön építési engedélyezési és ellenőrzési eljárást javasol annak érdekében, hogy az a helyzet, amit most mindannyian tapasztaltunk, hogy igazából senki sem tudja, hogy kinek kellett volna ellenőriznie ezt a gátrendszert, ezt tisztába tegyünk és megoldjuk.

Illetve végezetül a kötelező felelősségbiztosításoknak és biztosítékadásoknak a rendszerére vonatkozóan tartalmaz módosításokat. A környezetvédelmi törvény már '95-ben megfogalmazta, hogy felelősségbiztosítások előírására van szükség, és ennek a részletszabályozása kidolgozását a kormányra bízta. Ezt az elmúlt 25 év kormányai nem tették meg, de itt is egy megengedő, egy -hat-het-jellegű szabályozás van, ezt kötelező érvényűvé tennénk, tehát ki kell dolgozni ezeket a felelősségbiztosításokat, és meg kell ezeket kötni ezeket a kötelező felelősségbiztosításokat ezeknél a veszélyes ipari létesítményeknél. Ez az egyik része a módosító csomagnak.

A másik pedig egy országgyűlési határozati javaslat a veszélyes és ipari hulladék-depóniák felülvizsgálatáról. Itt sajnos van egy gépelési hiba. Kétféleképpen szerepel a határozati javaslatban. Szerepel az Országos Környezeti Kármentesítési Program, de sajnos a kollégák hibája miatt a címben a kárelhárítás szó szerepel, ami hibás, tehát máshol kármentesítésként szerepel, és ez a helyes megnevezés.

Ez az országgyűlési határozati javaslat felhívja a kormányt arra, hogy készítsen egy nyilvános leltárt valamennyi, az ország területén található veszélyes ipari hulladék-lerakó helyéről, a tárolt anyagok minőségéről és mennyiségéről, környezeti kockázatokról és számoljon be az országgyűlés számára is a felülvizsgálat eredményeiről, illetve hogy

magának a kármentesítési programnak a felülvizsgálatáról, hogy az valóban a kockázatos létesítmények felülvizsgálatát és a kármentesítési feladatokat hajtsa végre minél rövidebb időn belül. Itt nemcsak mondjuk az almásfüzitői vörösiszap-lerakóra gondolunk, bár természetesen ez volt az egyik legfontosabb dolog, ami a szemünk előtt lebegett, hanem más hasonló veszélyes létesítményekre is.

Nagyon röviden ez lenne a tartalma a módosító csomagnak, és akkor én megkérném államtitkár urat.

ELNÖK: Hopp, hopp, ne haragudjon, elnök úr, átadta az ülés vezetését, muszáj ehhez ragaszkodnom. Nehogy utána emiatt megsemmisítsük esetleg a döntést, és olyan csorba szenvedne az én elnökségem alatt, amit nehezen tudnék elviselni. *(Derültség.)* Köszönöm szépen az előterjesztőnek, és szeretném köszöntenéi én is államtitkár urat, és a kormány véleményét, hogy erről a csomagról, ha elmondaná, azt megköszönném.

Dr. Illés Zoltán államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium) hozzászólása

DR. ILLÉS ZOLTÁN államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Hölgyeim és Uraim!

Röviden összefoglalva, minden nagyon szép és nagyon jó. Hosszabban ezzel, amit elnök úr előterjesztett, semmi nem fog megváltozni és semmilyen célt nem ér el vele.

Két részre bontanám a mondanivalómat, az első az OGY határozat lesz, és a másik pedig a törvénytervezet.

Az első az OGY határozat. Politikusként elég sok tapasztalatunk van arról, hogy az országgyűlési határozatok, bármit is mondjunk róla, politikai eszköznek tekintendők. A Ház országgyűlési határozatok millióit hozta ez ideig, amelyekkel írott malasztként Dunát rekeszteni lehet velük, írott malasztként ott vannak. Aztán az esetek 99 százalékában az országgyűlési határozatokból semmi nem lett. Én értem, nem érteni vélem, hanem értem, hogy egy országgyűlési határozattervezet politikai szándékkal készül, nincs is ezzel semmi baj, hiszen mi politikusok vagyunk vagy szakpolitikusok, de azért mondjuk ki itt egymás előtt eléggé bátran, hogy attól, hogy születik egy országgyűlési határozat, abból még semmi nem következik a valóság megváltoztatása tekintetében.

Akkor nézzük egy kicsit jobban az országgyűlési határozatot. Elnök úr sajnálom, hogy elmondta, hogy kármentesítés, már azért sajnálom, mert tényleg úgy van, hogy Országos Környezeti Kármentesítési Program, de szeretném hangsúlyozni, hogy ennél több kell. Nevezetesen kellene a kárelhárítás is, és most akkor nem lovagolunk a szavakon, hanem a kármentesítés azt jelenti, hogy már megvan a kár, és akkor mentesítjük. A kárelhárítás, még nincs a kár, de elhárítjuk, hogy ne kelljen mentesíteni. Sajnálom, most egy szónoki fordulat, hogy elnök úr visszakozott, mert mindkettőre szükség lenne, úgyhogy én inkább dicsérni szeretném azt a kollégát, akiről most úgy beszéltünk, mint hogy ha elrontotta volna a szöveget. Ugyan az én apparátusom éles szemmel azonnal észrevette ezt a dolgot, és javasolta, hogy máris bírálatként ezt mondjam, de én pont ellenkezőleg úgy döntöttem, mert azt gondolom, hogy a kárelhárításnak legalább akkora értelme lenne, mint a kármentesítésnek, sőt mind a kettőt meg kellene csinálni. Máris teszek egy javaslatot, hogy ennyivel kellene erősíteni és javítani ezt az anyagot, mert nem kármentesítésre, hanem igazából a kár elhárítására lenne szükség 1001 helyszínen, az Almásfüzitő az csak egy példa ebben a tekintetben.

Ha megnézem az országgyűlési határozatot, ide van írva az a) pontban, hogy 2011. január 31-ig. Tisztelt hölgyek, urak, ez fizikai képtelenség. Jelen pillanatban november 10-ike van, december 10. az egy hónap költségvetés tekintetében, az apparátusokról beszélek meg magunkról. Karácsony, két ünnep között, január 15-ig még fagyni sem fog, nemhogy a

fű nőne, nemhogy 31-ig meg lehet csinálni a kockázatelemzéseket ezekből a témákból kifolyólag. Tehát az időpont teljesen abszurd, ehhez képest a „február 28-ig jelentést tesz” egyszerűen kivitelezhetetlen, de ez mondjuk egy formai dolognak tekintendő, mert oda lehet írni még egy félévet, más dátumokkal, abban az esetben számomra elfogadható.

Azt mondja a 2-es pontban az a) pont, „alternatíva lett a magánkézben lévő, potenciálisan veszélyes objektumok kárelhárításának lehetséges rendezési módjai”. Támogatom, de ebben a pillanatban nem látom nagy realitását, hogy ezt hogyan lehet jogilag megoldani, de ezt a pontot mindenféleképpen, pontosan annak érdekében, hogy a magánkézben lévő, valamikor állami tulajdonban volt potenciális szennyező objektumok, források felmérése, kárelhárítása esetleg megtörténhessen. Itt is lehetetlenség a február 28-i időpont, ez a b) pont.

A harmadik pont azt mondja, „felülvizsgálatok eredményének megfelelően módosítsa a felszín alatti vizek védelméről szóló kormányrendeletet, és vizsgálja felül az állami felelősségi körbe tartozó, hátrahagyott környezetkárosodások kármentesítésének rendjét”. Maximálisan lehet támogatni, és magam is tenném, csak jelzem, hogy egy ilyen kezdeményezés a KDNP részéről is van, ami semmi gond, miért ne lehetne több, de azt gondolom, valami összhangot lehetne teremteni függetlenül attól, hogy ki milyen politikai erőhöz tartozik. Már annak érdekében, hogy a szegény apparátusok egyáltalán megnézzék, hogy akkor most az a kettő ugyanaz vagy valami mást kellene csinálni. Tehát itt megfontolást javaslok, valamifajta egyeztetést javaslok, de ez a pont önmagában, ahogy itt le van írva, teljesen korrekt, én magam részéről szakmailag támogatni tudom.

A negyedik pont, amelyik arról szól, hogy jogcímeiket határozza meg, Országos Környezeti Kármentesítési Program végrehajtása. Én itt jelezném, hogy szükség lenne úgy, mint az Egyesült Államokban, egy superfund-nak a felállítására, amely nem a kármentesítést, hanem a kárelhárítást és a mentesítést és a rehabilitációt csinálná. Egy olyan pénzügyi alap, amely milliárdos, tízmilliárdos nagyságrend. Csak mondok egyet. A gyöngyöSOROSZI kármentesítés a vélekedésem szerint teljesen indokolatlanul 14 milliárd forint körüli összeg. Ennyi volt az a pénz, amit az utolsó, tehát még a mostani kormány előtti időszakban utolsó döntések formájában elvitt a nyertes konzorcium. 14 milliárd, miközben nyugat-európai árakkal 3-4 milliárdért meg lehetett volna csinálni, de ezek csak becslések és megalapozatlan kijelentés a részemről. Mondom, megalapozatlan. Ehhez képest csak jelezni szeretném, ha akár 5-6 milliárdos egy-egy kárelhárítás, akkor itt olyan tételekről beszélünk, hogy mondjuk minimum 50 és 100 milliárd forint egy évben, amiből 3, 4, 5 helyszínen meg lehetne csinálni a kárelhárítást. Én támogatni tudom ezt a pontot, csak szeretném jelezni, hogy nincs az a pénz a költségvetésben, tehát ez az 50-100 milliárdos nagyságrend, és akkor is ha ez felszólítja a kormányt, hogy ezt a pénzt találja meg, én irreálisnak tartom ezen gazdasági körülmények, pénzügyi körülmények közepette, hogy egy ilyen nagyságrendű alap felállításra kerüljön. Ennél sokkal visszafogottabb az, amit én megvalósítani látok.

Az összes többi pontot én a magam részéről mind támogatni tudom, tehát az 5 a), b), c) pontokat, azokat a kezdeményezéseket, amelyek ebben a határozatban benne vannak.

Továbblépek a törvény tekintetében, a veszélyes anyagokat és technológiákat alkalmazó létesítmények hatósági engedélyezésének és ellenőrzésének megerősítéséhez szükséges törvénymódosításokról. Az nagyon helyes, hogy újabb paragrafusok kerüljenek be a '95. évi LIII. törvénybe, azt mondja, „29. §-a következő négy bekezdéssel egészül ki”, én ezt szintén szakmailag jónak tartom ezt a pontot, ugyanakkor szeretném a következőt jelezni. Pont az volt a probléma, hogy nagyon világos volt, hogy ki mit nem csinált, és kinek mit kellett volna csinálnia, még egyszer elmondom, mint ahogy ezt már megtettem több alkalommal.

Egy, ha technológiáról van szó, akkor a környezetvédelmi felügyelőség az, aki kiadja az engedélyt, és ellenőrzéseket hajt végre.

Kettő, hogy ha fel kell építeni egy kád falát, akkor az elsőfokú építésügyi hatóság adja ki az engedélyt. Gyalázatos a dolog, mert se berendezése, pénze, szakértelme, semmije nincsen.

Három, ha fennmaradási engedélyt kell kiadni, akkor szintén az elsőfokú építésügyi hatóság adja ki a fennmaradási engedélyt, teljesen elfogadhatatlan módon.

Négy, ebben a hazában törvény nem írja elő, hogy kinek kell a gátak állékonyságát ellenőrizni, ugyanakkor a gátak állékonysága tekintetében – de igaz, elnök úr szájáról olvastam, hogy nem igaz – ugyanakkor a technológia kapcsán a cégnek a kötelessége a saját technológiája révén a gátak állékonyságának figyelemmel kísérése, és akár az ilyen jellegű mérések megrendelése. Viszont az építésügyi hatóság teljesen alkalmatlan ilyen feladatok elvégzésére. Na most ebben a törvénytervezetben ide van írva, hogy engedélyt kiadó építésügyi hatóság. Azt mondja, „azok használatbavételi engedélyét kiadó építésügyi hatóság”, „és legalább egyszer köteles ellenőrizni”, így folytatódik. Attól, hogy egyszer odamennek, és ránéznek, mivel nincs röntgenszemük, semmi nem fog történni, semmi az égadta világon. Tehát pont az kellene, hogy ne az építésügyi hatóságnak legyen ilyen jogköre, hanem akár a katasztrófavédelemnek, akár a környezetvédelemnek. De mit sem ér az én javaslatom, egy pipa dohányt sem, ha nem teszik mögé az apparátus létszámát, ha nincs mögötte a pénz és a berendezés, mert onnantól kezdve az ellenőrzés semmi másról nem szólna, mint amiről most is szól. Kiadták egyszer öt évre az engedélyt a MAL Zrt.-nek 2006-ban, lejár 2011 februárjában. Minden évben a törvény értelmében kötelesek kimenni, megkérdezik a következőt. Hol vannak a jegyzőkönyvek a csurgaléklevek pumpálásáról? Itt van. Hol van a jegyzőkönyv, hogy mely kommunális szolgáltató viszi el a kommunális hulladékot? Itt vannak. Megkapja az összes papírt, majd fogja és aláír, hogy minden rendben van. Ez az, amikor semmi nincs rendben, és ez az, amikor a MAL Zrt. ha minden szót nem specifikálta, nem mondta meg, hogy akkor miről szólt az ellenőrzés. Az ellenőrzés arról szólt, amire törvényi felhatalmazás volt, annak meg semmi köze nincs például a gátak állékonyságához.

Két dolgot mondok. Egy, ezzel a törvénymódosítással nem lehet elérni azt, hogy kompetens hatósághoz kerüljön a feladat, tehát nem támogatom. Kettő, nem lehet elérni, hogy valójában ellenőrzés történjen, legalábbis ilyen módon, tehát nem támogatom.

Lejebb megyek, évente egyszer köteles ellenőrizni, erről már beszéltem. Eljutunk a 3. §-hoz, a 4-eshez, 5-öshöz és a 6-oshoz, amely végig a szakértői kérdésekről beszél.

Tisztelt Elnök Úr! Ha van ebben az országban zűrös és katyvaszos ügy, pedig van ezermillió, akkor az egyik az a szakértők kérdésköre. Ki a szakértő, milyen kritériumoknak kell megfelelni, ki mondja ki róla, hogy megfelel annak, és így tovább, és így tovább. Természetesen, ha ez nem egy 3 éves, akkor 8, ha nem 8 éves, akkor 15 éves rendezetlen kérdéskör. Ebbe a törvénymódosításba pedig betenni ezeket az elemeket, miközben az egész rendszer, mármint szakértők specifikálása, a szakértők kiválasztása, az ezzel kapcsolatos adminisztratív munkák elvégzése, ki dönt a kérdésekben, a legnagyobb visszaélések tömkelege zajlik ezen a területen jelen pillanatban Magyarországon. Mondom túlzással, hiszen ezer más ügyet is tudunk Magyarországon, amely problémás. Ezek az elemek, miközben úgy néz ki, hogy elérjük azt a hatást, hogy nem a cég határozza meg, hogy ki csinálja meg ezt vagy azt a vizsgálatot, semmit nem oldottunk meg. Nemcsak az előbb említett problémák miatt, hanem azért sem, mert a cég meg fogja keresni a felügyelőséget, és a korrupció, esetlegesen korrupció és csalárd, és esetlegesen csalárd felügyelőség fog összejátszani azzal a szakértővel, aki azt fogja megírni, amit különben is megírt volna direktben annak a cégnek, amely fizette volna.

Tehát ezekkel az elemekkel egyáltalán nem lehet kiküszöbölni sem a visszaéléseket, sem a korrupció esetleges bekövetkeztét, miközben a szakértői kiválasztás, szakértői meghatározás a legnagyobb problémás terület, tehát én azt gondolom, azt kellene először

rendezni más jogszabályban – mármint a szakértői kérdéskört -, és után lehetne ezeket beemlíteni ide.

A 7.§-ban csak megjegyezni szeretném, „a környezetvédelmi hatóság a környezetvédelmi engedélyt vagy egységes környezethasználati engedélyt határozott időre, de legfeljebb 5 évre adja meg”, magamnak ezt ideírtam, hogy a MAL Zrt. is 5 évre kapta meg 2006-ban.

Eljutok a 8. §-ig, ahol azt olvasom, „felszámolása, finanszírozásának biztosítása érdekében környezetvédelmi biztosíték adása köteles”. Ez így van jelen pillanatban, ez a legnagyobb huncutságok egyike. Van az adott cég, kell neki engedélyhez biztosítékhagyás. Bemegy a bankhoz, és azt mondja, önöknél, tisztelt bank, van 10 millió forintom. Adjanak papírt arról, hogy én ezt most lekötöttem. Lekötötte, kapott papírt, elmegy a felügyelőségre. Bemutatja a papírt, megkapja az engedélyt. Visszamegy a bankhoz. Rossz banknál – idézőjelbe téve rossz banknál – abban a pillanatban feloldja ez a lekötést, jobb banknál azt mondják neki, hogy ezt nem lehet csinálni. Akkor azt mondja, tudják mit? Kérek hitelt 10 millió forintra, és ez a 10 millió forint, amit lekötöttem, ez a fedezet, oszt jó napot! Magyarul a biztosítékhagyás semmit nem ér, hanem igazából a kötelező felelősségbiztosítás, amit be kellene vezetni, az ugyan itt van, de a harmadik személyre azt mondja, „harmadik személyeknek okozott károk megtérítése érdekében”. Én pedig azt állítom, hogy a veszélyes hulladékkal foglalkozó cégek teljes körének – körülbelül 1000-1200 cégnek -, amely szállít, lerak, éget, semlegesít, kötelező felelősségbiztosítást kellene bevezetni, ami azt jelentené, hogy abban a pillanatban a legnagyobb controller, legnagyobb ellenőr nem más lenne, mint a biztosítótársaság és nem a felügyelőség. Tudják miért? Mert nem kötne biztosítást a cégekkel, akikkel meg kötne, azokkal olyan összeggel, mert egyetlen veszélyes hulladékszállítmány ha kiborul, annak a kárelhárítási költsége – és nem kell hozzá ipari katasztrófa, hogy bekövetkezzen – 100 milliókra rúghat. Innentől kezdve a körülbelül 1200 cég, amely ma Magyarországon létezik, lehet, hogy 15-re, 20-ra, 30-ra lemenne már létszám tekintetében. Azokat sokkal könnyebben lehetne ellenőrizni függetlenül attól, hogy elő van-e írva, hogy évente vagy nem évente kell ellenőrizni, méghozzá azért, mert 15-höz sokkal könnyebb visszajutni egy évben, mint 1200-hoz. Innentől kezdve a felügyelőség törvények szerint elvégzi a munkáját, ugyanakkor a biztosítótársaságok lennének leginkább érdekelték abban, hogy ott minden tökéletesen menjen, ellenkező esetben nekik kell állniuk a pénzt abban az esetben, ha ott valami törvénytelenység vagy katasztrófa történne.

Végezetül a 9.§ 6. a) pontjában megint csak az építésügyi hatóság szerepel megnevezve, amit nem támogatok. Tehát én azt mondanám, hogy nagyon fontos a téma, nagyon fontos, hogy akár törvénymódosítások történjenek. Nagyon fontos akár politikai értelemben, hogy országgyűlési határozat szülessék, ezeket mind aláírva, megbecsülve, értelmesnek tartva ugyanakkor jelzem, hogy ezen aggályok miatt a magunk részéről, a királyi többsé a tárcánkat illeti, nem támogatjuk ebben a formájában.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Végig készültem egy kérdéssel, hogy a felvezető után megkérdezem öntől, hogy mi végül a tárca álláspontja, merthogy több pontnál azt mondta, hogy elvileg támogatható, ha időpontot módosíthatunk, de a végére tisztázta az én fejemben is a tárca egyértelmű álláspontját. *(Jelzésekre:)* szili Katalin jelentkezett, utána pedig Nagy Andor jelentkezett.

Kérdések, vélemények

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Abszolút megértem bizottsági elnök úr kezdeményezését, hiszen akkor,

amikor államtitkár úr beszámolt még az elmúlt alkalommal a kolontári eseményekről, volt egy blokk, amiben arról beszéltünk, hogy nyilvánvaló annak a konkrét esetnek vannak általánosítható tanulságai, amit a jövőre nézve meg kell lépni. Gondolok itt jogalkotásra programok alkotására, ellenőrzésre, stb., ami nyilvánvalóan megelőzés, távlatosan lehetővé teszi, tehát én abszolút elnök úr szándékát megértettem. Ebben kíván segítséget nyújtani.

Megjegyzem, részemről akár támogatható is mind a két javaslat azzal együtt is, hogy önmagában a törvényjavaslatból hiányolok egy részt, ez a nyilvánosság kérdése. Én azt gondolom, hogy elnök úr eddigi tevékenységét is ebben ismerve, és figyelemmel arra is, hogy a környezetvédelmi törvényből a közbenső álláspontokat, hatástanulmány és egyéb ügyekben történő nyilvánosság kizárásra került, azt gondolom, ez egy nagyon fontos kérdés lenne a nyilvánosság beemelése akkor, amikor a szakértői tanulmányok, hatástanulmányok bármije elkészül, úgyhogy én kérem elnök urat is, hogy vegye figyelembe.

Azzal együtt megjegyzem, hogy a környezetvédelmi törvény 92. §-a abszolút megoldásokat alkalmaz, hogy ki mikor, miért vehető igénybe szakértőként, és szeretném azért arra saját magunkat figyelmeztetni, hogy a kiindulópontunk nyilván csak az lehet, hogy az országnak a 99,9 százaléka becsületes, beleértem a hatóságokat és az intézményeket is. Nem abból indulnék ki, ami eleve a nem becsületes eljárásokat tekinti. Tehát én ezzel együtt, amennyiben a kormány nem támogatja az elnök úrnak ezt a két javaslatát, mondhatom, azt is elfogadhatónak tartom, ha van másik javaslata. Ha van másik javaslata, tehát én szerettem volna itt látni az asztalon azt a törvényjavaslatot vagy azt a programjavaslatot, ami megoldást kínál arra, hogy az összes többi tárolóhely áttekintésre kerüljön, monitorozásra, távlatosan megoldja azt a kérdést, ami mindannyiunk által, és amiről már szóltunk, hogy általánosítható is. Tehát az egyik kérdésem nyilván államtitkár úrhoz, hogy akkor mikor fogja benyújtani a kormány azt a javaslatot, amit ő járható útnak tart, hogy ha ezt egyébként alkalmatlan eszköznek tekinti a megoldásra.

Következő kérésem pedig az lenne, és abban kérem államtitkár ura, hogy értsen együtt, javasolom a bizottságnak, hogy amennyiben ez nem kerül támogatásra, akkor kérjük meg államtitkár urat, hogy 2011. május 10-én, az pontosan mához 6 hónapra van, egy keddi nap, akkor találkozzunk újra egy bizottsági ülésen. Akkor államtitkár úr adjon tájékoztatást arról, hogy azokban a kérdésekben, ami ezeknek a depóniáknak és lerakóhelyeknek az áttekintését jelenti, a vonatkozó törvények szükséges módosítását tegye meg. Azoknak a szükséges programoknak a módosítását, ami egyébként ezeket a kérdéseket távlatosan megoldja, tegye meg.

Úgyhogy én ezt indítványozom, hogy ha ez nem kerül a kormányzó pártok részéről most támogatásra ez a két indítvány - ami megjegyzem, támogatható akár a határidők, akár a nyilvánosság kérdésének a módosításával -, akkor viszont hozzon egy olyan döntést a bizottság, hogy 2011. május 10-én, reményeim szerint szép tavaszi napunk lesz akkor, találkozzunk államtitkár úrral, amikor ezt az egyetlen napirendi pontot tűzzük a bizottság napirendjére, és ezt a kérdést tárgyaljuk végig.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, alelnök úr!

DR. NAGY ANDOR (KNDP): Köszönöm a szót, elnök úr. Mikor elolvastam az elnökünknek a törvényjavaslatát, illetve az országgyűlési határozatot, akkor az volt az érzésem, hogy ő egy jó ügyet képvisel. Vannak a mi szakmánkban, a politikában olyan ügyek, amikor nem szerencsés a kormánypárt-ellenzék dimenzióban, csak ebben a dimenzióban vizsgálni ügyeket. Én ezt egy olyan kezdeményezésnek tartom, amely megérdemli azt, hogy ne dobjuk ki a fürdővízzel a gyereket, és tennék egy javaslatot is arra, hogy ez az ügy továbbmehessen. Ugyanis úgy ítélem meg, hogy értékelni kell azt a fáradozást és munkát,

amely jól látható mind a törvényjavaslat mögött, mind az országgyűlési határozati javaslat mögött. Itt voltak emberek, akik összedugták a fejüket, látván, hogy mi történt Kolontáron, és hogy mit kell a jövőben másképp csinálni. Ebben van olyan érték, amely az én véleményem szerint meghaladja azokat a hiányosságokat, amelyekkel egyébként egyetérték most, miután Illés Zoltánt meghallgattam.

Ezért, hogy ez az ügy ne haljon meg, én azt javaslom, hogy ezt ugyan mi most nem fogjuk támogatni, de mondjuk a bizottság hozza újra elő egy közös bizottsági indítványként ezt az ügyet kicsit később. Azt javaslom, hogy kezdjünk el egy egyeztetést a tárcával, legyen ennek a felelőse az elnök úr. Azt javasolnám, hogy a kormányzópárti frakcióból valakit vegyen maga mellé. Nem beszéltem még erről Fejér Andorral, de őt szeretném megkérni, vállalja magára ezt a munkát, a kormány támogatása nélkül ugyanis nem fogunk tudni olyan előterjesztéssel élni, amelynek értelme is van. Ugyanis miután államtitkár úr, nagyon érthetően elmondta, hogy ezek jó dolgok, de nem fog semmi sem változni, vannak dimenziók, amelyeket a legjobb szándék ellenére azok, akik a törvényhozás oldalán ülnek, nem látnak, mert az egy kormányzati dimenzió.

Nem ragozom az ügyet, összefoglalva az az érzésem, hogy én nem szeretném, ha ez az ügy itt elhalna, ugyanakkor jogosnak érzem azokat a felvetéseket, amelyeket államtitkár úr részéről itt hallottunk, ezért azt a konstruktív javaslatot teszem, hogy egy ellenzéki kezdeményezést karoljon fel úgymond a kormányzópárt, a Fidesz és a KDNP, egyeztessen a kormánnyal annak érdekében, hogy ez átmenjen itt a bizottságban és megszavazhassa a parlament. Ezért induljon el egy ilyen egyeztetési folyamat és hozzuk vissza ide ezt az előterjesztést, akár egy határidőt is tűzve magunk elé később, bizottsági előterjesztésként.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Aradszki képviselőtársamé a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Ide felírtam az első oldalra, amikor ezt az anyagot megkaptam, hogy lépünk két lépést hátra, az ügy megérdemel annyit. Lépünk két lépést hátra, mert az a nagy tanulsága Kolontárnak is egyébként, hogy ha a hatályos jogszabályokat helyesen értelmezve betartották volna, akkor bizony kevesebb esélye, minimális esélye lett volna, hogy ez a katasztrófa bekövetkezett volna.

Azért mondom, hogy lépünk hátra, mert ami ebben az előterjesztésben, törvényjavaslatban szerepel, és az országgyűlési határozati tervezetben, ezeknek egyes elemei, sőt majdnem mindegyik eleme valamilyen módon, valamilyen szinten, valamilyen jogi hatállyal bíró szabályozásban benne van. Tehát itt annak a hatékonyságának a megvizsgálása és az, hogy egy helyre kerüljön és értelmezhető és számonkérhető legyen, ahhoz érdemes hátra lépni, mert a veszély, ami volt, illetve a katasztrófa bekövetkezett, az indokolja, hogy mélyebben elgondolkodjunk azon, hogy a hatályos jogszabályaink alkalmazásával, illetve néha kaotikus elrendezésével szolgálhatjuk-e tovább a környezetvédelem ilyen témájú, ilyen tárgyú ügyét.

Az is látszik államtitkár úr szavaiból, hogy miután ahogy mondtam volt ezek a szabályozások nagyjából és egészéből megvannak, sokszor az ellenőrzési módszertanban van hiba. Az ellenőrzési módszertanra viszont nincs megfelelő szabályozás a belső utasítások, az adott hatóság belső szabályai írják elő mintegy munkaköri köteleességként, hogy hogy kell ellenőrizni az adott területen. Gondolom, a tárca elvégzi ezeknek a felülvizsgálatát.

Ami, és én közben itt írogattam egy-két dolgot, de most nem megyek végig rajta, mert erről már inkább akkor, ha lenne részletes vita, akkor beszélnék róla, de azt azért el kell mondani, hogy nagyon támogatom azt a kötelező felelősségbiztosítást bizonyos feltételek mellett, és erre majd ki kell gondolnunk, hogy mik ezek az előfeltételek. Csak úgy ötlet gyanánt mondom, hogy a katasztrófavédelmi törvényből kiindulva, annak a bázisán lehetne megállapítani azt a veszélyhelyzetet, veszélycsoportot, amely biztosításra érdemes. Egyetérték

államtitkár úrral, hogy a biztosítékadás trükközése az sajnos realitás, de a magukat komolyan felvállaló és komoly gazdasági potenciállal, illetve a fenntartható fejlődésért felelősséget érző gazdasági társaságok mindenféle jogszabályi kötelezettség nélkül is – egyetértek képviselő asszonnyal – abban 99 százalék a többség, azért már most biztosításokkal rendelkezik az ilyen esetekre. Úgy érzem, hogy a MAL Zrt. a maga 10 milliós felelősségbiztosításával a rossz kivétel, de ettől függetlenül indokolt előírni egy kötelező felelősségbiztosításnak az alkalmazását. Ez azért is jó, mert egy biztosítási törvényszerűség, hogy ebben az esetben nő a veszélyközösség, ami a díjak csökkenésével is együtt járhat, vannak másféle megoldások a veszélyközösség kiterjesztésére is.

Ami azért kardinális kérdés és érdemes felülvizsgálni, az építési hatóság ügye. Ha abból indulunk ki, hogy az a jegyző, akkor teljes mértékben igaza van államtitkár úrnak, de például egy erőmű létesítésénél nem a jegyző az építésügyi hatóság, hanem a Magyar Kereskedelmi és Engedélyezési Hivatal. Azt, hogy hova delegáljuk, ezt is, ha hátrébb lépünk két méterrel, megnézzük és akkor megfelelő kompetenciával, anyagi javakkal, képességgel rendelkező hatósághoz tudjuk telepíteni ezeket az ellenőrzési feladatokat anélkül, hogy ez további költségvetési kiadásokat növelne. Ezért érdemes ezt végiggondolnunk.

Az országgyűlési határozattal kapcsolatban csak félve jegyzem meg, hogy ezek az adatok elméletileg már rendelkezésre kell, hogy álljanak akár a minisztériumban, akár a különböző környezetvédelmi hatóságoknál. A 33/2000-es már előírta a talajt, talajvizet veszélyeztető depóniáknak a feltárását, a veszélyes hulladék tárolásának szabályai is bejelentési kötelezettségűek. Ami ebbe esett, azt egyébként a hatóságok, beleértve a környezetvédelmi hatóságot is, folyamatosan tárják fel, azok illegálisak vagy elhagyott depóniák lehetnek. Ebben a praxis az, hogy ezt folyamatosan tárják fel, és a szakmai boncolgatáson túl én is egyetértek, hogy lépünk hátra két méterrel, nézzük meg a dolgot kicsit magasabb szintről, nagyobb távlatból, és akkor tényleg egy átfogó rendezését célozzuk meg ennek a kérdésnek, tanulva a kolontári eset tapasztalataiból.

Köszönöm.

ELNÖK: *(Jelzésre:)* Bödecs Barna képviselő úr, parancsoljon!

BÖDECS BARNA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én két részre bontanám az észrevételemet.

Először én is a határozati javaslattal szeretnék foglalkozni. Ezzel kapcsolatban úgy értelmeztem az államtitkár úr által elmondottakat, hogy ezek tulajdonképpen igen nagy része támogatható. Na most önmagában az, hogy egy országgyűlési határozat egy politikai nyilatkozat, azzal azért annyiban nem értek egyet, hogy más határozat is, és ez a határozat is megfogalmaz a kormány számára bizonyos kötelezettségeket, amiket illik teljesíteni a mindenkori kormánynak, meg megmutat egy irányt, hogy az országgyűlés a jövőben hogyan kívánja az adott szakterületnek a szabályozását látni, elvégeztetni. Ilyen értelemben én úgy gondolom, hogy e határozati javaslat időbeli dimenziójának áthangolásával akár még támogatható is lehetne, és én úgy gondolom, elnök úr kezdeményezése ebben a tekintetben nagyon előremutató és fontos, hiszen itt egy olyan esemény történt, amiről a törvényhozás igazából hosszú távon tájékoztatást kér, és figyelmével kívánja követni azokat az eseményeket és intézkedéseket, amiket ebben a tárgyban a kormány tett.

Elnök úrnak én itt ezért azt javasolnám, hogy az államtitkár úr elmondott kiegészítő javaslatokat dolgozza bele, és adott esetben ezt terjessze be elnök úr ide a bizottság elé ezen időbeli dimenzió módosítása mellett újra. A kormánypárti frakciót pedig szeretném megkérni arra, hogy abban az esetben, ha ez az átdolgozás megtörténik, adott esetben ennek támogatásáról biztosítanánk az ellenzéki pártot, és ha államtitkár úr ilyen átdolgozás mellett a kormányzat részéről is támogathatónak tartja, akkor miért ne szavazhatnánk róla újra.

Itt az időbeli dimenzió alatt két dolgot értek. Egyrészt, hogy amit Szili Katalin képviselőtársam megfogalmazott, hogy ha államtitkár úr úgy érzi, hogy ez legalább egy féléves feladat, hogy erre érdemben tudjanak ők reagálni és a szükséges feladatokat, tevékenységekkel el tudják végezni, akkor elnök úr február helyett nyilván májusi vagy júniusi kiterjesztést tudna ennek adni.

A másik, ami igen lényeges és államtitkár úr előadásából egyértelműen kiderült, hogy a 2011-es költségvetés sem szerkezetében, sem összecszerúságában nem alkalmas már ennek a feladatnak a teljesítésére. Viszont ezt a pontot – itt a 4-es pontról van szó – megfogalmazhatná elnök úr úgy, hogy végül is az országgyűlés kinyilvánítja a kormányzat felé azt az igényét, hogy egy olyan alap, amit államtitkár úr superfund-nak nevezett a kármentesítés és kárelhárítás tekintetében, a kidolgozása kezdődjön meg, annak a jogi konstrukciójának a kidolgozása, és erről adjon jelentést a kormány mondjuk május végén az országgyűlésnek, és 2012-es költségvetés tervezésénél ezt már vegyék figyelembe úgy, hogy ennek a jogi kerete álljon fel, és a költségvetésben ez egy kiadási fejezeti részt kapjon. Ennyit a határozati javaslatról.

Ami a törvényjavaslatot illeti, ott pedig elfogadom államtitkár úrnak azokat az észrevételeit, ami nyilvánvalóan részben más jellegű megközelítésről tanúskodik, viszont feltétlenül fontosnak tartom azt értékelni, hogy a törvényhozás részéről akár kormánypárti, akár ellenzéki oldalról megvan az igény ugyanúgy arra, hogy ezen a területen érdemi előrelépés történjen, mint ahogy államtitkár úr részéről is látom ezt az elkötelezettséget.

Így amellet, hogy támogatom Nagy Andor úr javaslatát, hogy a Fenntartható fejlődés bizottság és a törvényhozás működjön együtt a minisztériummal egy ilyen törvénymódosítás vagy jogszabályok módosításában és gondolkodjunk együtt, amellet nyilván egy időbeli határidőt kellene itt is kitűzni, mert azért az úgy nem mehet tovább, hogy adott esetben ez a terület egy ilyen katasztrófa után érdemi, netán egy-két éven át érdemi szabályozásváltozás nélkül maradjon. Tehát én azt szeretném kérni államtitkár úrtól amellet, hogy az együttműködést a törvényhozás és a minisztérium között messzemenően szorgalmaznám, és akár tényleg bizottsági indítványként is kerüljön aztán előterjesztésre mint szabályozási javaslat, hogy államtitkár úr erre is adjon egyfajta időbeli jelzést, hogy mikorra tudná a szaktárca ezt előkészíteni úgy, hogy beterjeszthető legyen.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselőtársaimnak. Magam részéről annyit, hogy Nagy Andor képviselőtársam is mondta azt, hogy valaki vette a fáradságot és végiggondolta ezt az egész problémakört, tehát ezt köszönjük.

Fideszes képviselőtársaimnak szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy az előző ciklusban többször éltek egyébként a határozati javaslat kezdeményezésével, tehát önmagában egy határozati javaslat azt gondolom, nem egy elvetendő. Itt egyetértek Bödecs Barnával, hogy ez igenis egy jelzés a társadalom felé, hogy strukturáltan gondolkodni szeretnénk erről a dologról, és célkitűzéseket fogalmazunk meg közösen, mert talán ez az a téma volt, ahol mindenki felfogta és akként is cselekedett, hogy ennek az iszapnak igazából nincs pártpolitikai preferenciája, éppen ezért ez az irány kellene, hogy továbbhaladjon.

Ami itt elhangzott konkrétan, volt néhány javaslat. Volt Szili Katalinnak javaslata, Bödecs Barnának, aki különválasztotta, az egyikre azt mondta, hogy néhány módosítással azt gondolná, hogy mehet, illetve Nagy Andornak volt egy konkrét javaslata. Én megadnám az előterjesztőnek a szót, és hadd javasoljam már, hogy ne menjünk bele abba a vitába, hogy pontonként van-e egyetértés, hanem tartalmilag beszéljük meg a „hogyan tovább”-ot. Parancsoljon, elnök úr!

Jávor Benedek (LMP) előterjesztő észrevételei az elhangzottakra

JÁVOR BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, alelnök úr, én először is szeretném megköszönni a bizottság tagjainak és a kormánzatnak azt, hogy én úgy vélem, hogy támogató a hozzáállás, ami ezzel a kezdeményezéssel kapcsolatos.

Alelnök úr javaslatának megfelelően nem megyek bele a részpontok vitájába, hogy hol vagyunk vitában államtitkár úrral. Nekem a következő javaslatom lenne. azt gondolom, valóban ennek az ügynek nincsen pártpolitikai vonatkozása, preferenciái, itt közösen kell megtalálni a megoldást ezekre a problémákra.

Azt javaslom, hogy ezeket az előterjesztéseket én visszavonnám a magam részéről, és az országgyűlési határozat tekintetében államtitkár úrral egyeztetve, egy számára is elfogadható határidőre módosítva a benne szereplő határidőket. Illetve a 4-es pontban megfontolva Bödecs képviselő úr javaslatát, hogy tekintve, hogy a költségvetés módosítására itt valószínűleg már nem kerülhet sor, ilyen értelemben módosítva a negyedik pontot, újra beterjesztenék képviselőtársammal, Szilágyi Lászlóval, akivel ketten előterjesztettük, illetve előterjesztenék ezt a határozati javaslatot, remélve, hogy így meg tudja kapni a kormányoldal támogatását is. Visszavonnám a törvénymódosító csomagot is, akkor én örülnék, ha mondjuk egy február 28-i határidőt ki tudnánk tűzni magunk elé, hogy együttműködve a minisztériummal az ebben foglalt célok és szabályozási eszközök áttekintésével egy olyan új csomagot tudjunk megfogalmazni, amit aztán bizottsági indítványként az országgyűlés elé tudunk vinni.

Nekem ez volna a javaslatom, és én nagyon örülnék, ha mindazt, ami elhangzott, azt tekintetbe véve egy ilyen pozitív megoldás irányába tudnánk mozdulni, feltéve, ha államtitkár úr részéről ez egyetértéssel találkozik és a bizottság tagjai szintén partnerek ebben a megoldásban.

ELNÖK: Köszönöm. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, alelnök úr!

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Megpróbálom értelmezni, tehát most visszavonod, és újra behozod a saját neveden és a Szilágyival a másikat?

JÁVOR BENEDEK (LMP): A határozati javaslat most is kettőnk nevén van beterjesztve, ezt most visszavonom és képviselőtársam is visszavonja ezt. *(Dr. Nagy Andor: És a törvényt?)* A törvényt is visszavonom, azt nem a saját nevem alatt hozom vissza, hanem a bizottság nevével kerül az országgyűlés elé.

DR. NAGY ANDOR (KDNP): Én még egyszer megismétlem, amit mondtam. Bár tudom, hogy az érdek a tiétek, hogy azok az ügyek, amelyek egy bizottságban, hány párti? Ötpárti a bizottságunk, ötpártiként jelennek meg, azoknak a politikai sikere mindig nagyobb, de ez azzal az érdeksérellemmel jár, hogy a babért nem az aratja le, aki kitalálta. Ilyenre volt példa korábban a bizottságunkban több is, ezért én most kifejezetten politikai szempontok alapján azt javaslom, hogy ezek az ügyek fussanak bizottsági, vagy ha úgy tetszik, ötpárti ügyként, akár az országgyűlés elé Ezt megfontolásra javasolnám az ügy sikeressége érdekében.

ELNÖK: Köszönöm a hozzászólást. Engedjék meg, képviselőtársaim, hogy mivel igazából nagyon-nagyon szavazni nem kell, ha jól értem, mivel az előterjesztő visszavonta a két javaslatát. Akkor itt bontsuk ketté. Szerintem itt csináljuk azt, hogy az előterjesztő konzultál a tárcával és utána alszik egyet arra, hogy kinek a nevében és hogy terjeszti elő a határozati javaslatot, vagy akár marad kettős előterjesztés vagy bizottsági előterjesztéssé csinálja át.

A másik konkrétan a törvényjavaslatnál pedig, hogy az hangzott el, hogy ott már eleve úgy indulna neki egy bizottsági javaslat, és Nagy Andor alelnök úrnak volt egy javaslata, hogy Fejér képviselőtársunkkal együtt közösen induljanak el egy kormányzati egyeztetésbe. Szerintem ezt a javaslatot vette az előterjesztő, és akkor mind a két javaslattal, a határozati javaslattal és a törvényjavaslattal is fog kopogtatni újból a bizottság ajtaján. *(Jelzésre:)* Ehhez a napirendi ponthoz még? *(Dr. Aradszki András: Igen.)* Parancsolj!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Nekem két észrevételem van, elhangzott a május 10-i határidő Szili Katalin részéről. Szerintem ez kellő időpont ahhoz, hogy megalapozottan, akár kormány-, akár környezetvédelmi minisztériumi rendelet szintjén is áttekintve ezt a jogszabályhalmazt, ami ezt a jogi tárgyat szabályozza, elvégezzük, és egy átfogó és mélyreható megoldást tudjunk letenni akár a kormány asztalára, illetve a parlament elé.

A másik, amit javaslok, hogy tekintettel a bizottság összetételére, ne ötpárti legyen, hanem közös bizottsági javaslat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azért másabb egy picit a helyzet, mert most visszavonta az előterjesztő ezt a dolgot, és amennyiben a minisztériummal meg tud állapodni, Szili Katalin azt mondta, hogy ha nem megy át ez a javaslat, akkor a minisztérium jöjjön. De most abban maradtunk, hogy ne a minisztérium jöjjön, hanem a bizottság a minisztériummal közösen dolgozzon ezen a feladaton.

Azért másabb egy picit a helyzet, mint amit képviselőtársunk felvetett, én azt gondolom, az elnök úr az előterjesztő nem fogja ezt tudni, mert még ebben az évben visszajön valamilyen anyaggal és javaslattal. Ha ez nem lesz kielégítő, akkor viszont tudunk magunknak egy időpontot kérni, amikor határidővel kérjük a kormányt arra, hogy jöjjön egy komplett anyaggal, hogy mikorra látunk egy képet, vagy hogy akarjuk lereagálni ezt a tragédiát. Van-e még bárkinek? *(Jelzésre:)* Kati, még?

DR. SZILI KATALIN (független): Szeretném képviselőtársamnak megköszönni, mivel én is a bizottság tagja vagyok, azért ez az 5 plusz 1 működjön *(Derültség.)*, ha bizottsági előterjesztésre kerülne sor. Másként fogalmazva szeretnék én is benne lenni, alkotó részese.

A másik kérdéskört, amit elnök úr említett a május 10-ével kapcsolatban, akkor én úgy fogalmaztam, hogy ez most elutasításra kerül, mivel itt bizottsági elnök úr egy jövőbeni megoldást és egy közös megoldást láttatott, én azért fenntartanám azt, hogy emellett is, hiszen az események közben zajlanak.

Szerintem adjon magára annyit a mi bizottságunk, hogy kérje arra államtitkár urat, biztos vagyok benne, hogy erre kéri, hogy május 10-én csináljunk egy rovincsot és tekintsük át, hogy hova jutottunk a jogszabályokkal, a programokkal. Egyébként közben az ellenőrzéssel, amit feltételezem, hogy a hatóság egyébként is tett, tehát csináljunk egy ilyen közös áttekintést, hogy egy lelkiismereti vizsgálatot május 10-én, úgyhogy én csak invitálni szerettem volna államtitkár urat, úgyhogy fenntartanám ezt az indítványomat.

Nyilván ezt, ha államtitkár úr támogatja, akkor szerintem felesleges róla szavaznunk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend lezárása előtt államtitkár úrnak megadnám a szót, parancsoljon.

Dr. Illés Zoltán államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium) reflexiói az elhangzottakra

DR. ILLÉS ZOLTÁN államtitkár (Vidékfejlesztési Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszonyok! Képviselő Urak! Hölgyeim és Uraim! Először is nemcsak mint államtitkárként, hanem mint parlamenti képviselőként is tenném a megjegyzéseimet az önök felvetései kapcsán.

Senki nem vitatja, és mindenki hangsúlyozta, hogy a dicsőség a két előterjesztőé, én szeretném ezt ismételtelen aláhúzni, és magam is – emlékezzen mindenki – azzal kezdtem, hogy minden jó, minden szép, minden rendben van, hiszen a szándék mindnyájunk részéről tökéletes, és két képviselőtársunk zenésítette meg ezt a dolgot.

A hozzászólásait ént nagyon konstruktívna tartottam. Ezért is jeleztem, hogy hozzászólni kívánok, mert mondanám, hogy a magam, magunk részéről egyrészt a nyilvánosság szerepe feltétlenül benne kell, hogy legyen. A másik, hogy határozattól függetlenül is a szakértői kérdéskörökre egy külön törvény, a kötelező biztosításra egy külön törvény, a superfund, mert most így becézgetjük, de jó lenne valami értelmesebb, szebb nevet találni neki, arra is egy külön törvény kell, hogy készüljön. Azzal együtt, hogy ezek megjelenhetnek majd elemeiben ezekben az előterjesztésekben is.

Ahogy elhangzott, formai probléma az időpont, mert azt a legegyszerűbb kiküszöbölni, időpontot változtatni, határidőket, ugyanakkor mindnyájan tudjuk, a leglényegesebb pont az a pont, hogy mennyi pénz fog rendelkezésre állni egy olyan super alappal, amely mentén aztán azt lehet mondani, hogy ilyen ütemezésben lehet a kárelhárítást vagy a kármentesítést csinálni. Ennyit az országgyűlési határozatról, az összes többi pontjára ént magam is igent mondtam, nem kívánom megismételni mindazt, ami már elhangzott részemről.

Jónak tartom azt a konstrukciót, amit előterjesztő elnök úr javasolt azzal, hogy parlamenti képviselőként is elismerve az ő primátusukat, mégiscsak azt javasolnám, ahogy elhangzott Oláh alelnök úr részéről is, hogy elnök úr majd megfontolja, hogy ötpárti plusz egy személy, tehát mindenki közös előterjesztése akár az országgyűlési határozat, akár a törvény vagy mind a kettő, vagy pedig másképpen dönt. Nyilvánvalóan ez egy döntés tárgya, a tartalmat nem érinti, de ez nyilvánvalóan keresztbe-hosszában politikai gesztusokra késztet mindenkit.

Egyet szeretnék jelezni. Igaza van Bödecs Barnabásnak, amikor azt mondja, hogy illik betartani, ént viszont országgyűlési képviselőként szeretném megnézni azt a törvényi helyet, amely kapcsán az országgyűlési határozatok szankcionálását meg lehetne valósítani. Mert attól, hogy illik betartani egy országgyűlési határozatot, abból még semmi nem következik, ugyanis semmifajta szankció nem következik semmilyen kormányra nézve, hogy ha nem tartják be, pedig illetet volna. Tehát magamnak adok plusz feladatot, de ha valaki van még a képviselőtársaik közül, aki csatlakozna, nézzük már meg, hogy van-e annak valamifajta jogi lehetősége, hogy az országgyűlési határozatok be nem tartása milyen szankciókat vonhatna maga után. Jelen pillanatban semmilyen szankciót soha nem vont maga után.

Köszönöm szépen, hogy szólhattam. A május 10. kapcsán pedig azt tudom mondani, hogy nagyon szívesen vállalom, hogy akkor beszámolok, de addig szeretném jelezni a bizottságnak, hogy állok rendelkezésre folyamatosan. Jeleztem a kollégáknak is, hogy amikor csak tehetem, akkor politikai szintű vezető jön a bizottság elé, és nem főosztályvezetőket küldünk a politikusokkal folytatott megbeszélésekre, véleménycserére.

Köszönöm szépen, nyitott vagyok, állok rendelkezésre bármikor azzal természetesen még egyszer, hogy május 10-ét vállalom, hogy akkor beszámoljak, reményeim szerint sokkal korábban megtörténnek majd ezen törvénytervezetek benyújtása, ami csak egy plusz lesz mindnyájunk számára, hiszen a szándékaink egy irányba mutatnak, és ugyanakkor 28-a itt

elhangzott, ha jól emlékszem, január 28-a egy másik határidő tekintetében, teljesen nyitott vagyok arra is.

Tárolóterek áttekintése megtörtént, ahogy itt egy-két képviselő úr is jelezte. A felmérések megtörténtek az állagukról, mindenfajta jelentés megszületett, az összes környezetvédelmi hatóság elvégezte ezt a felmérést, mint ahogy ez már elhangzott.

Köszönöm szépen, hogy szólhattam.

ELNÖK: Köszönöm szépen, akkor szavaznunk se kell a májusi időponttal kapcsolatban sem. Ugye államtitkár úr is úgy érti, hogy beszámol arról, hogy mi történt, meg egyébként a cselekvési tervet, ami még nem történt meg, de amit terveznek koncepciót, minden egyebet, akkor még le tud tenni az asztalra.

Köszönöm szépen, akkor ez a napirendi pont lezárásra kerül, és visszaadnám az elnöklést elnök úrnak.

(Jávor Benedek, a bizottság elnöke átveszi az ülés vezetését.)

Egyebek

ELNÖK: Köszönöm szépen, és akkor Egyebek napirendi pont alatt röviden néhány tájékoztatás. Október 27-28-án Nagy Andor alelnök úrral, illetve Fejér Andorral Zágráiban jártunk. Erről most a szóbeli tájékoztatás az idő rövidsége megspórolom, de a napokban írásban eljuttatjuk az összefoglalóját a tárgyalásainknak.

Tájékoztatom a bizottságot, hogy november 19-én fél 10-es kezdéssel a Vadászteremben a bizottság a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület szervezésében és a Vidékfejlesztési Minisztériummal együttműködve Civil és kormányzati együttműködés a biológiai sokféleség védelmének érdekében 2010 után, egy konferenciát tartunk. Ez a közelmúltban lezárult navojai konferencia kapcsán különös aktualitással bír a kérdés. Ide a bizottság valamennyi tagját – ezt ki is osztottuk – szeretettel látjuk.

2010. november 24-én 10 órakor itt a Fehér Házban az 562-es számú teremben lesz egy egyeztetés, egy tanácskozás a civil szervezetekkel az új alkotmányban megjeleníthető zöld értékekről, zöldalkotmányról. Erre Oláh Lajos alelnök úrnak volt egy javaslata, amit a bizottság egyhangúlag támogatott. Közben én megköszönöm államtitkár úrnak, hogy itt volt és akkor majd egyeztetünk a további lépésekkel kapcsolatban. Úgyhogy itt civil szervezetek széles körével, illetve szakértőkkel kívánjuk megbeszélni ezeket a kérdéseket, ide is a bizottság valamennyi tagját természetesen nagy örömmel látjuk és reméljük, hogy valami előremutató fejleménye és eredménye lesz ennek a tanácskozásnak.

A következő bizottsági ülések várható időpontjai 22-én, azaz jövő hétfőn fél 9-kor úgy tűnik, hogy muszáj tartanunk egy bizottsági ülést egész egyszerűen a parlamenti napirend miatt. Hétfőn fél 9, *(Közbeszólásokra.)* a jövő utáni héten, bocsánat. Jövő héten a napirend szerint nem kell bizottsági ülést tartanunk, viszont jövő utáni héten kettőt is kell majd tartani. 22-én, jövő utáni héten hétfőn 8 óra 30 perckor, és 24-én szerdán 13 órai kezdettel szintén lesz. Erről még lesz tájékoztatás, ez egyelőre előzetes tájékoztató, a parlamenti napirend alakulásától függően ez még változhat. Ha szavazások jönnek be, akkor ez még módosulhat, egyelőre terveink szerint ilyen ülések lesznek.

Akkor megköszönöm a bizottság tagjainak a kitartó részvételt és további jó munkát, szép napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 15 óra 39 perc)

Dr. Oláh Lajos
a bizottság alelnöke

Jávor Benedek
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Dancsecs Dóra